

ଝିଲି
ଚିଲି
ଦିଲି
ନ

ସାଧବବୋହୂ

ପହିଲି ବର୍ଷାର ଛିଟା ଯେବେ ଓଦା କରେ
ଧରାବନ୍ଧକୁ, ସେତେବେଳେ ଆଖି ଖୋଜିବୁଲେ
ସେଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ସୁନ୍ଦର ପୋକକୁ, ଯାହା
ଜନମାନସରେ 'ସାଧବବୋହୂ' ଭାବେ ବେଶ୍
ପରିଚିତ। ହେଲେ ଆଜିର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜଳବାୟୁ
ଓ ଦୂଷିତ ପରିବେଶ ଲାଗି ଯେତେ ଖୋଜିଲେ ବି
ଆଉ ମିଳୁନାହାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟିର
ଏହି ସୁନ୍ଦର ବିସ୍ମୟଟି...

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ

୩

ମୁଖ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ଦୂର ପାଇଁ

ଅନେକଙ୍କଠାରେ ମୁଖରୁ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିବା ସମସ୍ୟା ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ବେଳେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ୟା ସେମାନଙ୍କୁ ଅନେକ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇଥାଏ। କାହା ସହ କଥା ହେଲାବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ବେଶ୍ ସାବଧାନତାର ସହ ଟିକେ ଦୂରେଇ କଥା ହେବାକୁ ହୋଇଥାଏ; ଯେମିତିକି ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ଲୋକ କିଛି ବି ଅସହଜ ଅନୁଭବ ନ କରନ୍ତୁ। ତେବେ ଏଥିରୁ କେମିତି ମୁକ୍ତି ପାଇହେବ ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

ଏ ସପ୍ତାହର ରାଶିଫଳ

ଜ୍ୟୋତିର୍ବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦ ପ୍ରସନ୍ନ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୧୫-୨୧

Table with 12 columns for zodiac signs: ମେଷ, ବୃଷ, ମିଥୁନ, କର୍କଟ, ସିଂହ, କନ୍ୟା, ତୁଳା, ଚିତ୍ରା, ଧନୁ, ମକର, କୁମ୍ଭ, ମୀନ. Each column contains a zodiac icon and a paragraph of text describing the forecast for that sign.

ନୂଆ ଝୁଣିଆ କେଉଁଦିନ ପିନ୍ଧିବେ

ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିରେ ବିବାହିତା ମହିଳା ପାଦ ଆଙ୍ଗୁଠିରେ ରୂପାର ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିବାର ପରମ୍ପରା କାହିଁ କେଉଁକାଳରୁ ଚାଲିଆସିଛି। କାରଣ ରୂପାର ସମ୍ପର୍କ କୁଆଡ଼େ ଚନ୍ଦ୍ର ଉର୍ଜା ସହ ରହିଛି; ଯାହାର ପ୍ରଭାବରେ ବିବାହିତା ନାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ଭାବନାତ୍ମକ ସ୍ଥିରତା ଆସିବା ସହ ସେମାନଙ୍କୁ ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମିଳିଥାଏ। ତା'ସହିତ ଝୁଣିଆ ପରିଧାନ ସେମାନଙ୍କୁ ସୌଭାଗ୍ୟବତୀର ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରାଯାଏ। ସେଥିପାଇଁ ସଧବା ନାରୀମାନେ ସବୁବେଳେ ପାଦରେ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିଥାନ୍ତି। ତେବେ ଜାଣନ୍ତି କି ଝୁଣିଆ ଅତି ପୁରୁଣା ହୋଇଗଲେ କିମ୍ବା ଏହାର କିଛି ଅଂଶ ଭାଙ୍ଗିଗଲେ ଏହାକୁ ଆଉ ପାଦରେ ପିନ୍ଧିବା ଆଦୌ ଶୁଭକର ନୁହେଁ। କାରଣ ଏହା ମହିଳାଙ୍କ ବୈବାହିକ ଦେବେ ସବୁବେଳେ ଗାଧୋଇସାରି ସକାଳ ସମୟରେ ହିଁ ନୂଆ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିବେ; ରାତିରେ ପିନ୍ଧିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ।

ଜୀବନରେ ଅନେକ ନିକାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ। ସେହିପରି ପୁରୁଣା ଝୁଣିଆକୁ ଯେତେବେଳେ ନାହିଁ ସେତେବେଳେ ବଦଳାଇ ନୂଆ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିବା ବି ଠିକ୍ ନୁହେଁ। ଜ୍ୟୋତିଷଶାସ୍ତ୍ର ଅନୁଯାୟୀ, ଶୁଭଦିନ ବା ଶୁଭତଥି ଯେମିତିକି ପୂର୍ଣ୍ଣିମା, ଅକ୍ଷୟ ତୃତୀୟା, ନବରାତ୍ରି ଆଦି ସମୟରେ ପୁରୁଣା ଝୁଣିଆ ବଦଳାଇ ନୂଆ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିବା ଶୁଭ। ସେହିପରି ଶୁକ୍ରବାର ହେଉ କି ରବିବାର ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିପାରିବେ କିନ୍ତୁ ଭୁଲରେ ବି ମଙ୍ଗଳବାର ପାଦରୁ ପୁରୁଣା ଝୁଣିଆ କାଢ଼ିବେ ନାହିଁ କି ନୂଆ ପିନ୍ଧିବେ ନାହିଁ। ତା'ସହିତ ଧାନ ଦେବେ ସବୁବେଳେ ଗାଧୋଇସାରି ସକାଳ ସମୟରେ ହିଁ ନୂଆ ଝୁଣିଆ ପିନ୍ଧିବେ; ରାତିରେ ପିନ୍ଧିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ।

ପାଠକୀୟ

* ଅବସର ପରେ ବି ଏମାନେ ବେଶ୍ ଚଳଚଞ୍ଚଳ। ନିଜ ବିଶ୍ୱାସ କଥା ଚିନ୍ତା ନ କରି, ଚିନ୍ତା କରନ୍ତି ଯୁବ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍ ଓ ଚାକିରି ଆଶାୟୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଇ କେମିତି ସେମାନଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟତ ଗଢ଼ିବେ। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସମୟୋପଯୋଗୀ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଉପସ୍ଥାପନା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ମାର୍ଗଦର୍ଶକ' ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚ୍ୟାଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଣିଥିଲା। 'ଲିଫ୍ଟ' ରୁମ୍‌କୁ ସଜାଇବେ କେମିତି, 'ପ୍ରଭୁ' ଗଣେଶଙ୍କର କେଉଁ ଫୁଲ ପ୍ରିୟ' ଆଦି ପାଠରୁ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ମୌସୁମୀ ପରିଡ଼ା, ସର୍ବୋଦୟ ନଗର, ପୁରୀ

* ଯେଉଁ ବୟସରେ ବିଶ୍ୱାସ ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିବା କଥା ସେ ବୟସରେ ଏମାନେ ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି କେମିତି ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେବେ। ଏହି ଭାବନା ରଖି ଏମାନେ କ୍ରୀଡ଼ାବିତ୍‌ମାନଙ୍କୁ ତାଲିମ ଦେବା ସହ ଚାକିରି ଆଶାୟୀ ପିଲାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମାର୍ଗଶାରେ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ଦେଉଛନ୍ତି। ତେଣୁ ଏଭଳି ଏକ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବନାକୁ ନେଇ ଛୁଟିଦିନ ତରଫରୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗ 'ମାର୍ଗଦର୍ଶକ' ଏକ ପ୍ରେରଣାଦାୟୀ ବିଷୟ ଥିଲା। 'ଆଦର୍ଶ ଗୁରୁ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ବି ମନକୁ ଆଣିଥିଲା।

- ହୃଷୀକେଶ ମହାନ୍ତି, ସୋର, ବାଲେଶ୍ୱର

* ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ପୃଷ୍ଠାରୁ କବି ପୀତାମ୍ବର ତରାଇଙ୍କ ଜୀବନୀ ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ସୂଜନ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ଶରଣାଥୀ: ଏକ ପ୍ରେମ ଗଳ୍ପ' ଶୀର୍ଷକ ଗପଟି ବେଶ୍ ମନକୁ ଆଣିଥିଲା। ସିନେମା ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ କ୍ରିତି ସାନନଙ୍କ ଫଟୋଟି ଖୁବ୍ ସୁନ୍ଦର ଦେଖାଯାଇଥିଲା।

- ସ୍ମୃତି ରଞ୍ଜନ ତ୍ରିପାଠୀ, ଖୋର୍ଦ୍ଧା

* ଗାନ୍ଧିଜୀ ସ୍ମୃତି କୁମାର ମହାପାତ୍ରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାରର ଅନୁଭୂତିଟି ବେଶ୍ ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଥିଲା। ସାଥୀର ଉତ୍ତରଗୁଡ଼ିକ ବି ରୋମାଞ୍ଚିକଭାବେ ଲାଗୁଥିଲା। ଲାଇଫ୍ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ଗଣେଶ ପୂଜା ଲୁକ୍' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିବାରୁ ଖୁସି ଲାଗିଲା। ମଡେଲ୍ ମିରରରେ 'ଚିନା' ବେଶ୍ ସୁନ୍ଦରୀ ଲାଗୁଥିଲେ। ସହର ପୃଷ୍ଠାରୁ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର 'ଦଗଡୁଶେଠ୍' ହଲ୍‌ଝାଲ୍ ଗଣପତି ମନ୍ଦିର' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା।

- ରୂପେଶ ଦାଶ, ମାଲକାନଗିରି

* ବିବିଧା ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ପାଉଁଜିର କଥା' ସମ୍ପର୍କରେ ବହୁ ଅଜଣା କଥା ଜାଣିହେଲା। ବ୍ୟଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠାରୁ 'ସଫେଇ' ଶୀର୍ଷକ ପାଠଟି ପଢ଼ିଲି, ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା। ସେହିପରି ବ୍ୟାକ୍‌ପେଜ ପୃଷ୍ଠାରେ ସ୍ଥାନିତ 'ସବୁରୁ ବଡ଼ ସଫିଙ୍ଗ ବୋର୍ଡ', 'ଫର୍ମୁଲା ରେସର୍ ସ୍ପେସା', 'ସ୍ୱାମୀଙ୍କ ପାଇଁ ଡେ' କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆଦି ପାଠଗୁଡ଼ିକ ବେଶ୍ ନିଆରା ଥିଲା।

- ଦିଲୀପ ଦାସ, ଯାଜପୁର

ବିଶେଷ ଟିପ୍ପଣୀ

ଏଥରର ପ୍ରଚ୍ଛଦ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଥିଲା 'ମାର୍ଗଦର୍ଶକ' ଶୀର୍ଷକ ଆଲୋଚ୍ୟା, ଲାଗୁଥିଲା ନିଆରା ଯେମିତି ଦେଉଥିଲା ପ୍ରେରଣା ସେମିତି। ଆହୁରି ହୃଦୟସ୍ପର୍ଶୀ ଥିଲା 'ଆଦର୍ଶ ଗୁରୁ' ଶୀର୍ଷକ ଲେଖା ସୂଜନ ପୃଷ୍ଠାର ଗପ, କବିତା ବି ଦେଉଥିଲା ନୂଆ ନୂଆ ଶିକ୍ଷା। ସେଥିପାଇଁ ହେ ପ୍ରିୟ ଛୁଟିଦିନ ତୁମେ ଲାଗ ସବୁରୁ ଅନନ୍ୟ। - ରଞ୍ଜିତ ସୁବୁଦ୍ଧି, କେନ୍ଦୁଝର

ସାଧବ ବୋହୂ

ପହିଲି ବର୍ଷାର ଛିଟା ଯେବେ ଓଦା କରେ ଧରାବନ୍ଧକୁ, ସେତେବେଳେ ମନେପଡ଼େ ଗୋଟିଏ ଗୀତ.. “ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ ଝଡ଼ି ବରଷାରେ କୁଆଡ଼େ ଯାଉ...” । ଆଉ ଆଖି ଖୋଜିବୁଲେ ସେଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ସୁନ୍ଦର ପୋକକୁ, ଯାହା ଜନମାନସରେ ‘ସାଧବବୋହୂ’ ଭାବେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ତେବେ ଆଜିର ପରିବର୍ତ୍ତିତ ଜଳବାୟୁ ଓ ଦୂଷିତ ପରିବେଶ ଲାଗି ଯେତେ ଖୋଜିଲେ ବି ଆଉ ମିଳୁନାହାନ୍ତି ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ସୁନ୍ଦର ବିଶ୍ୱୟନି...

ଲାଲ ରୁକ୍

ରୁକ୍ ରଙ୍ଗ । ମଖମଲୀ ଶରୀର ।

ମନ ମୋହିଲା ଭଳି ରୂପ । କହିବାକୁଗଲେ ସୁଖାଙ୍କର ସୁନ୍ଦର କାରିଗର ହେଉଛି ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବ । ନାଟି ତା’ର ସାଧବବୋହୂ । ଦିନ ଥିଲା ବର୍ଷାର ଆଗମନରେ ଘାସଗାଳିତା ଉପରେ ଘୁରି ବୁଲୁଥିଲେ ଏଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ସୁନ୍ଦର ପୋକ । ଯାହାକୁ ଦେଖି ବିରସ ମନରେ ବି ଆପେ ହସ ଫୁଟି ଉଠୁଥିଲା । ଭୋକଶୋଷ ହଜିଯାଉଥିଲା । ପିଲାଏ ତାକୁ ବେଶ୍ ଆଦରରେ ନେଇ ଦିଆସିଲି ଖୋଳରେ କିଛି ଘାସ ସହ ରଖି ଖେଳୁଥିଲେ । ଆଉ ଏହାର ରୂପରେ ବିମୋହିତ ହୋଇ କବିମାନେ ଲେଖୁଥିଲେ ଧାଡ଼ି ଧାଡ଼ି କବିତା । ତେବେ ବଡ଼ ଚାଲିଥିବା ସହରୀକରଣ ଓ ବିଚିତ୍ର ଯାଜୁଆ ରତୁଟକୁ ଯୋଗୁ ଆଉ ସେ ବଡ଼ ବଡ଼ ଘାସ ଗାଳିତାର ପଡ଼ିଆ ନାହିଁ କି ଠିକ୍ ସମୟରେ ବର୍ଷା ହେଉ ନାହିଁ । ଫଳରେ କାହାରି କ୍ଷତି କରୁ ନ ଥିବା, ମନରେ ହରସ ଭରୁଥିବା ଏହି ସୁନ୍ଦର କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବଟି ଏବେ ବିଲୁପ୍ତ ପଥରେ ।

ସାଧବବୋହୂ ଏବେ କାଳ୍ପନିକ ବସ୍ତୁ ପାଲଟିଗଲାଣି— ଶ୍ରୀଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର, ବିଶିଷ୍ଟ ପ୍ରସଙ୍ଗକାର ।

ଶ୍ରୀମତାଗବତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ‘ରତୁକ୍ ମଧ୍ୟେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବଳ । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରଷାର କାଳ’ । ଅର୍ଥାତ୍ ସବୁ ଋତୁ ମଧ୍ୟରେ ବର୍ଷାରତୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କାରଣ ଏହି ଋତୁର ଜୀବଜଗତ ସହିତ ଯେପରି ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ସମ୍ପର୍କ ରହିଛି, ସେପରି ଅନ୍ୟ ଋତୁ ସହିତ ନାହିଁ । ମିଥୁନ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ବା ରଜ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଦିନ ପହିଲି ଆଷାଢ଼ରେ ଆକାଶ ବନ୍ଧରେ ଯେବେ କଳା ବାଦଲର ସମ୍ଭାର ଦେଖାଯାଏ ଲାଲ ମଖମଲୀ ପରି କୋମଳ କ୍ଷୁଦ୍ର ପୋକ ଅଭିସାରରେ ବାହାରି ପଡ଼ନ୍ତି । ମୁଆଁଘାସ ପଡ଼ିଆରେ ଧୀରେ ଧୀରେ ଚାଲୁଥିବା ସେମାନଙ୍କର ମନଲୋଭା ସୁନ୍ଦରରୂପକୁ ଦେଖି ଲୋକେ ତାକୁ ସାଧବବୋହୂ ବୋଲି ନାମକରଣ କରିଛନ୍ତି । କାରଣ ପୂର୍ବେ ସାଧବ ଘରର ବୋହୂମାନେ ଅତୀବ ସୁନ୍ଦରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟରେ ବିପୁଳ ହୋଇ ରାଜା ମହାରାଜାମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଅପହରଣ କରିନେଉଥିଲେ । ଏହି ସାଧବବୋହୂଙ୍କ ସହିତ ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବେ ପୋକମାନଙ୍କୁ ଦେଖି କାହିଁ କେଉଁ କାଳରୁ ଗଡ଼ିଆସିଅଛି ଲୋକିକ ବଚନକାବିଏ, ‘ନାଲି ଗୁଲୁ ଗୁଲୁ ସାଧବ ବୋହୂଲୋ ସାଧବବୋହୂ, ଘୋର ବରଷାରେ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଲୋ କୋଉଠି ଥାଉ’ । ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା ସାଧବବୋହୂ ପୋକ ଆଦ୍ୟ ଆଷାଢ଼ର ପହିଲି ମେଘରେ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ସମ୍ଭାର ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଥିଲେ ବି ଶ୍ରାବଣର ଅବୀରିତ ଧାରାରେ ସେମାନେ କୁଆଡ଼େ ଉଠେଇ

ଯାଆନ୍ତି ଯେ, ଆଉ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ବୋଧହୁଏ ବର୍ଷାପାଣିର ସୁଅରେ ଭାସିଯିବା ଆଶଙ୍କାରେ ସେମାନେ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ଆତ୍ମଗୋପନ କରନ୍ତି । ଅନେକ ବର୍ଷ ତଳର ଏହି ଅନୁଭୂତି ଏବେ କାଳ୍ପନିକ ପାଲଟି ଗଲାଣି । ସେ ଋତୁ ସମ୍ଭାର ନାହିଁ କି ସେ ବର୍ଷା ନାହିଁ । ଋତୁଚକ୍ରର ଏହି ଅନିୟମିତତା ଯୋଗୁ ସାଧବବୋହୂ ଭଳି ପୋକମାନେ ଆଉ ଦେଖାଯାଉ ନାହାନ୍ତି । ସାତଦିନିଆ ପାରି ସଂସ୍କୃତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ ସାଧବ ଲଳନାମାନେ ଯେପରି ବିସ୍ମୃତ ହୋଇଗଲେଣି ସେହିପରି ଲୋପ ପାଇବାକୁ ବସିଲେଣି ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ମନପୁଷ୍ପକର ସୃଷ୍ଟିଜୀବ ।

ସାଧବବୋହୂ ଆଣେ ତାଷୀ ମୁହଁରେ ହସ: ଡ. ଦ୍ୱିତୀ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ, ସାହିତ୍ୟିକ ତଥା ଜାତୀୟ ଶିକ୍ଷକ ସମ୍ମାନ ପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷକ

ସାଧବବୋହୂ ପୋକଟି ଓଡ଼ିଶାର ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ‘ପାଟପୋକ’ ଭାବେ ବେଶ୍ ପରିଚିତ । ଏହା ପଛର କାରଣ ହେଉଛି ରେଶମୀ ବସ୍ତ୍ର ସାଧାରଣତଃ ମୁଲାୟମ ହୋଇଥାଏ ଓ ହାତକୁ ଚିକ୍‌ଣ ଲାଗେ । ସେମିତି ସାଧବବୋହୂ ବି ନରମ ଓ ମୁଲାୟମ । ଆଉ ପାଟର ରଙ୍ଗ କହିଲେ ଲାଲରଙ୍ଗର ପାଟ ବସ୍ତ୍ରକୁ ଅଧିକ ବୁଝାଇଥାଏ । ଏହି ପାଟବସ୍ତ୍ରର ଓଡ଼ିଶାରେ ଓଡ଼ିଆ ନାରୀ ଯେମିତି ସୁନ୍ଦର ଦିଶନ୍ତି ସେମିତି ‘ପାଟପୋକ’ ବି ଦେଖିବାକୁ ସୁନ୍ଦର । ସେଥିପାଇଁ ବୋଧେ ସାଧବ ପୋକକୁ ‘ପାଟପୋକ’ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ବର୍ଷାଦିନ ଆଗମନ ପରେ ମାଟିରେ ଥିବା ପାଟପୋକ ଉପରକୁ ବାହାରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ସୁନ୍ଦର ରୂପକୁ ପାଦରେ ଘାସଗାଳିତାରେ ଘୁରିବୁଲନ୍ତି । ଏହାକୁ ଦେଖି ଓଡ଼ିଶାର ତାଷୀ ନିଶ୍ଚିତ କ୍ଷୁଧିତ ବର୍ଷାର ଆଗମନ

ହେଲା ଓ ସେମାନେ ଚାଷବାସରେ ମନୋନିବେଶ କରନ୍ତି । ଏହାର ଉପସ୍ଥିତି ତାଷୀଭାଇ ମନରେ ଅପୂରଣ ସାହସ ଓ ମୁହଁରେ ହସ ଫୁଟାଏ । ଖୁସିରେ ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ତାଷ କରେ । ମୋର ମନେ ଅଛି ଆମେ ଛୋଟ ଥିଲାବେଳେ ଏହାକୁ ହାତରେ ଧରିବାକୁ ବେଶ୍ ଭଲ ପାଉଥିଲୁ । ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷାରେ ଭିଜି ଭିଜି ପଡ଼ିଆକୁ ଚାଲିଯାଉଥିଲୁ । ହାତରେ ଦିଆସିଲି ଖୋଳ ଧରି ପଡ଼ିଆ ସାରା ଘୁରିବୁଲୁଥିଲୁ । ବେଶ୍ କ୍ଷରତ କରି ପାଟ ପୋକ ଧରୁଥିଲୁ । ତାକୁ ଘରକୁ ଆଣି ଘାସ ଓ ପତ୍ର ବିଛେଇ ରଖିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁ । ସେଥିରୁ କିଛି ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ ତ ଆଉ କିଛି ମରି ଯାଉଥିଲେ । ତାକୁ ଛୁଇଁବା ମାତ୍ରକେ ତା’ର ଗୋଡ଼ ସବୁ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ଓ ସେ ନିଶ୍ଚଳ ହୋଇ ପଡ଼ିରେହେ । ଯେତେବେଳେ କୋଳାହଳ ଓ ଶବ୍ଦ କମିବାର ଅନୁଭବ କରେ ସେ ପୁଣି ଗୋଡ଼ ମେଲି ଚାଲିବା ଆରମ୍ଭ କରେ । ଏସବୁ ଦେଖିବାକୁ ଭାରି ମଜା ଲାଗୁଥିଲା । ହେଲେ ଆମର ଏଭଳି କାମ ଦେଖି ସେତେବେଳେ ଜେଜେ ମା’ ଓ ମା’ଙ୍କ ପାଟିରୁ ବାହାରିଯାଉଥିଲା— “ଦେଖ ବାବୁ ! ପାଟପୋକ ମରିଗଲେ, ତୁ ବି ମା’ ଛେଉଣୁ ହୋଇଯିବୁ” । ଏତିକିରେ ଦଳକାଏ ଛାନିଆ ଛାତି ଭିତରକୁ ପଶିଯାଉଥିଲା । ପୁଣି ପାଖ ପଡ଼ିଆରେ ସବୁ ପାଟପୋକକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଥିଲୁ । ସ୍ୱଚ୍ଛଦିନ ପାଇଁ ଭୂପୃଷ୍ଠରେ ଦେଖାଦେଇ ପାଟପୋକ କେଉଁଆଡ଼େ ଅଦୃଶ୍ୟ ହୋଇଯାଏ କେହି ଜାଣିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଅନେକେ କହନ୍ତି, ବରଷାରାଣୀ ରାଗିଯାଇ ପୃଥିବୀରୁ ଯେବେ ଚାଲିଯାଏ, ସେତେବେଳେ ପାଟପୋକ ମାଟି ଭିତରେ ମୁହଁ ଲୁଚାଇ ଚାଲିଯାଏ ।

ସଙ୍ଗୀତରେ ସାଧବବୋହୂ

ସାଧବବୋହୂ ପୋକର ରୂପ କିମିଆ କରେ ସାଧାରଣ ମଣିଷକୁ ଆରମ୍ଭ କରି କବି ପ୍ରାଣକୁ ବି। ସେଥିପାଇଁ ତ ଏହାକୁ ନେଇ ରଚନା କରାଯାଇଛି ଅନେକ କବିତା। ତା' ସହ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର, ଆଲବମ୍‌ରେ ନାୟିକାକୁ ସାଧବବୋହୂ ସହ ତୁଳନା କରି ଚିତ୍ରାୟନ କରାଯାଇଛି ଅନେକ ସୁନ୍ଦର ଗୀତ। ଯେମିତିକି 'ସାଧବ ବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ ଝଡ଼ ବରଷାରେ କୁଆଡ଼େ ଯାଉ...', 'ସାଧବବୋହୂ ଲୋ ସାଧବ ବୋହୂ.. ହସିବୁନି ବେଶି ଝରିବ ମହୁ', 'ସାଧବବୋହୂଟେ ପରି ଲାଗୁଛି ସତେ ଲୋ ଗୋରୀ...', ଏ ସାଧବବୋହୂ ଲୋ ଏ ସାଧବ ବୋହୂ ତୁ ଚୁଷ୍ମନା ଚୁଷ୍ମନା ଚୁଷ୍ମନା ଲୋ ଆଉ..., 'ସାଧବବୋହୂ ତାକେ ଠାରି..' ଆଦି।

ସାଧବବୋହୂର ଜୀବନ ଚକ୍ର

ପ୍ର. ଆଶିଷ କୁମାର ମହାନ୍ତି କୁହନ୍ତି, 'ଯେତେବେଳେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଡାପମାଡ଼ା ଅଧିକ ଥାଏ ଓ ମୌସୁମୀର ଆଗମନ ହୋଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ଅନେକ ଜୀବ ଲୁଚିଥିବା ସ୍ଥାନରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଥାଆନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସାଧବବୋହୂ ଅନ୍ୟତମ। ସାଧବ ବୋହୂକୁ ଇଂଲିଶରେ 'ରେନ୍ ବଗ୍' ବା 'ରେଡ଼ ଭେଲଭେଟ୍ ମାଇଟ୍' କହନ୍ତି। ଭାରତର ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଏହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମରେ ପରିଚିତ। ଯେମିତିକି ରାଜସ୍ଥାନରେ ଏହା 'ବୁଢ଼ା ମାଲ', ଛତିଶଗଡ଼ରେ 'ରାନୀ କାତା', ଉତ୍ତର ଭାରତର ଅନେକ ଭାଗରେ 'ଭଗବାନ କି ବୁଢ଼ିଆ', ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ତେଲୁଗୁ ଭାଷାଭାଷୀମାନେ ଏହାକୁ 'ଅରୁଦ୍ର', ତାମିଲରେ 'ପରୁ ପାପାତି' କହନ୍ତି। ହରିୟାଣାରେ ଏହାକୁ 'ତିକ୍' କୁହନ୍ତି। ପ୍ରୟାଗରାଜ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦେଶରେ ଏହା 'ଭଗବାନ' ନାମରେ ପରିଚିତ। କିଛି ସ୍ଥାନରେ ଏହା 'ବାରବହୂଟି' ନାମରେ ବି ପରିଚିତ। ଉତ୍ତର ଆମେରିକାର କିଛି ସ୍ଥାନ ଖାସ୍‌କରି ଦକ୍ଷିଣ ପଶ୍ଚିମ ଭାଗରେ ଏହି ପୋକ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ଏଠାରେ ଏହା 'ରେନ୍ ବଗ୍' ନାମରେ ପରିଚିତ।

କାଟ କୁହନ୍ତି: ସାଧବ ବୋହୂ ଏକ ସକ୍ରିୟ ପ୍ରାଣୀ। ହେଲେ ଅନ୍ୟ ସକ୍ରିୟ ପ୍ରାଣୀଙ୍କ ଶରୀର ପରି ଏମାନଙ୍କ ଶରୀର ଅଲଗା ଅଲଗା ଖଣ୍ଡରେ ଯୋଡ଼ା ହୋଇଥିବା ପରି ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥାଏ। ଖାଲି ଯାହା ଗୋଡ଼ଗୁଡ଼ିକରୁ ଏହା ଜଣାଯାଏ। ଏମାନେ କିନ୍ତୁ କାଟ ପ୍ରକାରିର ନୁହନ୍ତି। କାରଣ ଏମାନଙ୍କର ବୁଢ଼ିଆଶାମାନଙ୍କ ପରି ୪ ଯୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ ଥାଏ। ତେଣୁ ଏମାନେ ଆରାକନିଡ଼ା ଶ୍ରେଣୀଭୁକ୍ତ ଓ ଟ୍ରିପ୍‌ଡିଟ୍ରିପ୍‌ରିବାରର ସଦସ୍ୟ। ଏଠାରେ ସୁରାଜ ଦିଆଯାଇପାରେ ଯେ, ବୟସ୍କମାନଙ୍କର ୪ ଯୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ ଥିବାବେଳେ, ଲାର୍ଭାମାନଙ୍କର ୩ ଯୋଡ଼ା ଗୋଡ଼ ଥାଏ। ଏମାନେ ଗତିଶୀଳ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଗ ବୁଲିଗୋଡ଼କୁ ଆଖେନା ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାଆନ୍ତି। ଯଦି ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରାପ୍ତ ବୟସ୍କ ସଦସ୍ୟଙ୍କର ଲମ୍ବ ସାଧାରଣତଃ ୪ ମିଲିମିଟର ପାଖାପାଖି ହୋଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ଭାରତ ଓ ଆଫ୍ରିକାରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା କିଛି ପ୍ରଜାତିର ସାଧବବୋହୂ ୧୨ ମିଲିମିଟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଢ଼ିଥାଆନ୍ତି।

ଦିବାଚର, କୁହନ୍ତି କ୍ଷତିକାରକ: ଏମାନେ ଦିବାଚର ଓ ରାତି ହେଲେ ଲୁଚିଯାଇଥାଆନ୍ତି। ବର୍ଷାଦିନେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଏହି ଜୀବ ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ କେଉଁ ସମୟରେ ଦେଖାଯାଇ ନ ଥାନ୍ତି। ଏମାନେ ବାଲିରେ ବା ମାଟିରେ ଗାତ କରି ରହିଥାଆନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କୁ ଛୁଇଁଲେ ବା ହାତ ମାରିଲେ, ନିଜ ଗୋଡ଼ଗୁଡ଼ିକୁ ପେଟ ତଳେ ଦାବି ନେଇ ପଡ଼ିରହନ୍ତି। ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ଚାଲିବା

ଆରମ୍ଭ କରିଥାନ୍ତି। ଏହା ମଣିଷର କୌଣସି କ୍ଷତି କରି ନ ଥାଏ। ତେବେ ତାଙ୍କ ଶରୀରରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ଏକ ପ୍ରକାରର ଟେକ୍‌ଲିୟ ପଦାର୍ଥ ପାଇଁ କିଛିଟା ପୋଡ଼ିବା ପରି ଅନୁଭବ ହୋଇପାରେ।

କେଉଁଠି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି: ବୟସ୍କ ସାଧବବୋହୂ ପୋକ ପଚାଶଡ଼ା ପତ୍ର, ମଧ୍ୟ ଘାସ ମିଶ୍ରିତ ବାଲିଆ ସ୍ଥାନରେ ବେଶି ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ମରୁଭୂମିର ଶୁଖିଲା ବାଲିଆ ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଯାଆନ୍ତି। ବର୍ଷାଦିନେ ଲୁଚି ରହୁଥିବା ଜୀବ ବର୍ଷା ହେବା ପରେ ବାହାରି ଆସନ୍ତି ଓ ପ୍ରଜନନ ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି। ଏମାନେ ମଣିଷ ଓ ଅନ୍ୟ ମେରୁଦଣ୍ଡୀ ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ନୁହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅନେକ କାଟ ପତଙ୍ଗଙ୍କ ଉପରେ ପରଜୀବା ହୋଇଥାଆନ୍ତି ଓ ଏମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ବଞ୍ଚିଥାଆନ୍ତି।

ପୁରୁଷ ସାଧବବୋହୂ ଗଡ଼େ ପ୍ରେମ ବଞ୍ଚିତା: ପ୍ରଜନନ ସମୟ ଆସିଲେ, ଉଭୟ ପୁରୁଷ ଓ ମାଳ ସାଧବବୋହୂ ପୋକ ମିଳନ ନୃତ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି। ଏହି ସମୟରେ ସେମାନେ ଗୋଲାକାର ପଥରେ ଗତି କରିଥାଆନ୍ତି ଓ ନିଜ ଆଗଗୋଡ଼ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟକୁ ଛୁଇଁଥାଆନ୍ତି। କୁହାଯାଏ ଯେ, ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ପୁରୁଷ ସାଧବବୋହୂ ଏକପ୍ରକାର ପ୍ରେମ ବଞ୍ଚିତା ତିଆରି କରିଥାଏ। ଏହି ସମୟରେ ନିଜ ନିଜ ଭିତରେ ଯୋଗସୂତ୍ର ରଖିବା ପାଇଁ ସୂତା ପରି ଜିନିଷ ଜମା କରିଥାଆନ୍ତି। ଏହାପରେ ପୁରୁଷ ସାଧବବୋହୂ ଶୁକ୍ରାଣୁମାନଙ୍କର ପ୍ୟାକେଟ୍ ସବୁ ତଳେ ଜମା କରିଦେଇଥାଏ। ଏହାକୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣାଟୋପୋରସ୍ କୁହାଯାଏ। ମାଳ ସାଧବବୋହୂ ଏକତ୍ରିତ ଶୁକ୍ରାଣୁ ପ୍ୟାକେଟ୍ ଉପରେ ଦେଇ ଗତି କରିଥାଏ ଓ ଏହାପରେ ଅନେକ ଅଣ୍ଡା ତା' ଉପରେ ଜମା କରିଦେଇଥାଏ। ଅଣ୍ଡାର ଆକାର ଓ ସଂଖ୍ୟା ସାଧବବୋହୂର ପ୍ରକାରି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ। ଅଣ୍ଡା ସଂଖ୍ୟା ୧୦ରୁ ୧୨ ଲକ୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସାଧାରଣତଃ ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁର ଶେଷ ଭାଗରେ ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥାଏ। ବାଲିରେ, ଗଛପତ୍ର ବା ଘାସରେ ଲାଗିରହିଥିବା ଅଣ୍ଡାଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାୟ ୧ରୁ ୨ ମାସ ପରେ ଫୁଟିଥାନ୍ତି।

ଲାଭା ପରଜୀବା: ସାଧବବୋହୂ ପୋକଙ୍କ ଜୀବନଚକ୍ର ଅଣ୍ଡା, ପ୍ରିଲାଭା, ଲାର୍ଭା, ପ୍ରୋଟୋନିମ୍ଫ, ଡ୍ୟୁଟୋନିମ୍ଫ, ଟ୍ରାଇଟୋନିମ୍ଫ ଓ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ଗତି କରିଥାଏ। ଏମାନଙ୍କର ଲାର୍ଭା ସବୁ ପରଜୀବା। ଯଦି ଏମାନେ ଠିକ୍ ଆଧାର ପ୍ରାଣୀକୁ ପାଇବାରେ ସକ୍ଷମ ହୁଅନ୍ତି, ତେବେ ଏମାନେ ବାହ୍ୟ ପରଜୀବା ଭାବେ ସେମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଲାଗିରହନ୍ତି ଓ କିଛି ସମୟ ପରେ ଶରୀର ମଧ୍ୟକୁ ଗାତ କରି ପଶିଯାଆନ୍ତି। ଏହାପରେ ଶରୀରରୁ ରସକୁ ଶୋଷି ନେଇଥାନ୍ତି। ପ୍ରାଣୀ ଜୀବିତ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଏମାନେ ଶରୀର ମଧ୍ୟରେ ରହିପାରିଥାଆନ୍ତି। ପ୍ରାୟ ୧ରୁ ୨ ସପ୍ତାହ ପରେ ପୁଣି ଏମାନେ ଆଧାର ପ୍ରାଣୀର ଶରୀରରୁ ଅଲଗା ହୋଇ ବାଲିରେ ବା ମାଟିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି।

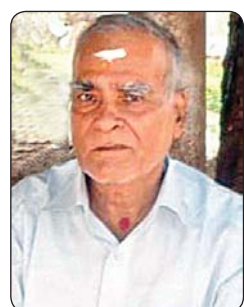
ଏମାନଙ୍କର ଜୀବନଚକ୍ରର କିଛି ଅବସ୍ଥାରେ ଏମାନେ ନିଷ୍ପ୍ରୟ ରୁହନ୍ତି। ଯେମିତି ଅଣ୍ଡା, ପ୍ରିଲାଭା, ପ୍ରୋଟୋନିମ୍ଫ ଓ ଟ୍ରାଇଟୋନିମ୍ଫ। ପ୍ରୋଟୋନିମ୍ଫ ଓ ଟ୍ରାଇଟୋନିମ୍ଫ ଅବସ୍ଥାକୁ କାଟମାନଙ୍କର ପୁଷ୍ପା ଅବସ୍ଥା ସହିତ ତୁଳନା କରାଯାଇପାରେ। ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ଏମାନଙ୍କର ଚାରିପାଖେ କ୍ଳମିକଲର ଏକ ଆବରଣ ରହିଥାଏ। ଡ୍ୟୁଟୋନିମ୍ଫ ଅବସ୍ଥାରେ ଏମାନେ ବାଲିରେ ବା ମାଟିରେ ରହି ବିଭିନ୍ନ କାଟ ପତଙ୍ଗଙ୍କର ଅଣ୍ଡା ଓ ଅନ୍ୟ କୈବିକ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ଖାଇ ବିକଶିତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି। ଏହାପରେ ଟ୍ରାଇଟୋନିମ୍ଫ ଅବସ୍ଥାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ଓ ସୁସ୍ଥ ଅବସ୍ଥାରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଶରୀରକୁ ଆହୁରି ବିକଶିତ କରିଥାନ୍ତି। ସର୍ବଶେଷରେ ଏଥିରୁ ପ୍ରାପ୍ତବୟସ୍କର ସାଧବବୋହୂ ବିଶେଷକରି ବର୍ଷାଦିନେ ବାହାରିଥାଆନ୍ତି।

ସାଧବବୋହୂ କ'ଣ ଖାଏ: ଛୋଟ ଛୋଟ ଲାଲିରଙ୍ଗର ଲାର୍ଭା ଜୀବମାନଙ୍କ ଶରୀରରେ ଲାଗି ରହି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରଜୀବା ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁଥିବାବେଳେ ବଡ଼ମାନେ ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନଙ୍କ ଅଣ୍ଡା, ଛୋଟଛୋଟ କାଟ ପତଙ୍ଗକୁ ଖାଇ ବଞ୍ଚିଥାନ୍ତି। ବଡ଼ ବଡ଼ ଆକାରର ସାଧବବୋହୂ ପୋକମାନେ ଝିଙ୍କି, ପ୍ରଜାପତି, ବୁଢ଼ିଆଶୀ, ଏମିତିକି କଙ୍କଡ଼ାବିଛାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖାଇଯାଇ ଥାଆନ୍ତି। ପିମ୍ପୁଡ଼ି, ଉଇ, ମାଛି ଓ ଶସ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ଦେଖାଯାଉଥିବା ସବୁପୋକଙ୍କୁ ଏମାନେ ଶିକାର କରିଥାନ୍ତି। ଏହାଛଡ଼ା ଛୋଟ ଛୋଟ ମୃତଜୀବଙ୍କ ଶରୀରକୁ ବିଘଟନ କରି ମାଟିରେ ମିଶାଇବାରେ ମଧ୍ୟ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଆନ୍ତି। ଏହା ଉଇ, ଉଡ଼ ଲାଇସ୍, ଛୋଟ ବୁଢ଼ିଆଶୀ ଖାଇଥାଏ।

ସାଧବ ପୋକକୁ ହୁଏ ଔଷଧ: ଗ୍ରୋ ଉଇଥ୍ ନେଚର୍‌ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ତଥା ଚେୟାରମ୍ୟାନ ବାୟୋଲୋଜିଷ୍ଟ ଗାୟତ୍ରୀ ଦେବୀ କୁହନ୍ତି, 'ଭାରତରେ ଔଷଧ ତିଆରି କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାଧବବୋହୂ ପୋକର ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ରହିଛି। ଖାସ୍‌କରି ଗ୍ରୀକ୍ ସଭ୍ୟତାରୁ ଆରମ୍ଭ ମୂନାରି ଔଷଧ ତିଆରିରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ହୋମିଓପାଥିରେ ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ଉପଚାର ପାଇଁ ସାଧବବୋହୂ ପୋକରେ ତିଆରି ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ନୂଆ କରି ମା' ହୋଇଥିବା ମହିଳାଙ୍କ ଚର୍ମିକ୍ ପ୍ରସୂତିରେ ବି ଏହାର ବ୍ୟବହାର ହୁଏ। ଏହି ପୋକରୁ ବାହାର କରାଯାଉଥିବା ତେଲକୁ ପାରାଲିସିସ୍ ଓ ଇମ୍ୟୁନିଟି ସମ୍ପର୍କିତ ରୋଗର ଉପଚାର ପାଇଁ ତିଆରି କରାଯାଉଥିବା ଭାରତୀୟ ପାରମ୍ପରିକ ଔଷଧରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ। ଏହାବାଦ୍ ଏହାକୁ ଯୌନ ଲଜ୍ଜା ବୃଦ୍ଧିକାରୀ ଔଷଧ ପ୍ରସୂତିରେ ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ। ତେଣୁ ଏହାକୁ ଭାରତୀୟ ଭାଷାଗୁଡ଼ିକରେ ବିଭିନ୍ନ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି। ଏହି ପୋକ ନିଜର ପରିବେଶ ପ୍ରତି ବହୁତ ସମ୍ବେଦନଶୀଳ ହୋଇଥାନ୍ତି। ବହୁଥିବା ସହରାକରଣ ସହ ସାଧବ ପୋକ ରହୁଥିବା ଆଖପାଖ ସ୍ଥାନରେ ପେଷ୍ଟିସାଇଡର ବହୁଳ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଡ୍ରଗ୍ ଟ୍ରେଡରମାନଙ୍କର ଏମାନଙ୍କ ଉପରେ ହେଉଥିବା ଅତ୍ୟଧିକ ଶୋଷଣ ହେଉଛି ଏହାର ବିଲୁପ୍ତିର ମୁଖ୍ୟ କାରଣ। ତେବେ ଏବେ ବି ଯେଉଁଠି ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସୁସ୍ଥ ଅଛି ତଥା ବଣ ଜଙ୍ଗଲ ସ୍ଥାନରେ ସାଧବ ପୋକ ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି।

କିଛି ସମୟ ପାଇଁ ଦେଖା ଦେଇ ରହସ୍ୟମୟ ଭାବେ ଲୁଚି ଯାଉଥିବା ଏହି ସୁନ୍ଦର କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବଟି ଏବେ ବିଲୁପ୍ତି ପଥରେ। ଆଗାମୀ ଦିନରେ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ଯେମିତି ସାତ ସପନ ହୋଇ ନ ଯାଉ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଦକ୍ଷେପ ନେବାର ସମୟ ଆସିଯାଇଛି।

—ଶିବାନୀ ମହାନ୍ତି

ଶ୍ରୀଅଲେଖ ଚନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର

ଡ. ଦିପ୍ତୀ ଚନ୍ଦ୍ର ସାହୁ

ପ୍ର. ଆଶିଷ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଗାୟତ୍ରୀ ଦେବୀ

ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଫ୍ୟାଶନ

ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତିର ଆକର୍ଷଣୀୟ ନେକ୍ ଡିଜାଇନ୍ ହିଁ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଆକର୍ଷଣ ହୋଇଥାଏ। ସିମ୍ପଲ, ସୋବର୍ ଲୁକ୍ ଦେଉଥିବା ଏହି କୁର୍ତ୍ତିକୁ ସବୁ ବର୍ଗର ମହିଳା ବେଶ୍ ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରିପାରିବେ...

ଅଦୃଶ୍ୟ ହେଉ କି କଲେଜ, ପୂଜା ହେଉ କି ଉତ୍ସବ ଅଥବା ଘରେ କୌଣସି ଫଙ୍କସନ୍ ଥିଲେ କିମ୍ବା କୌଣସି ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ଘରକୁ ଯିବାର ଥିଲେ ଅଧିକାଂଶ ମହିଳାଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ କୁର୍ତ୍ତି ପିନ୍ଧିବା ଏକ କମ୍ପଟେବଲ୍ ଆଉଟଫିଟ୍ ହୋଇଥାଏ। ଆଉ ଏହି କୁର୍ତ୍ତିକୁ ସେମାନେ ଜିନ୍ସ, ପ୍ଲାଜୋ, ଟ୍ରାଉଜର୍, ଲେଗିଂସ୍, ଶରୀରା ଭଳି ବତସ୍ ସହିତ ଆରାମରେ କ୍ୟାରି କରି ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ। ତେବେ କୁର୍ତ୍ତିର ବିଭିନ୍ନ ଭେରାଣ୍ଟ ମଧ୍ୟରୁ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତିର ଆକାଶକୁ ବେଶ୍ ଚାହିଦା ରହିଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି। ଏହା ପଛରେ କ'ଣ କାରଣ ରହିଛି ଜାଣନ୍ତୁ ସେ ସମ୍ପର୍କରେ...

*** ଷ୍ଟାଇଲ୍ ଓ କମ୍ପର୍ଟର ପରଫେକ୍ଟ ବାଲାନ୍ସ :** ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତିର ସବୁଠୁ ଖାସ୍ କଥା ହେଉଛି, ଏହାକୁ ପିନ୍ଧିବା ପରେ ଆଉ ଡିପ୍ ବେକକୁ ନେଇ କୌଣସି ଚିନ୍ତା କରିବାକୁ ପଡି ନଥାଏ। ଯଦ୍ୱାରା ପାର୍ଟି, ଫଙ୍କସନ୍ରେ ଏହାକୁ କ୍ୟାରି କରି ସମସ୍ତଙ୍କ ସହ ଆରାମରେ ମିଶିଯୁଏ। ଚା'ଛଡ଼ା ଏହି କୁର୍ତ୍ତି ସାଙ୍ଗରେ ଡୁପଟା କ୍ୟାରି କରିବା ସେମିତି କିଛି ଜରୁରୀ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। କାରଣ ଏହାର ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ନେକ୍ ଡିଜାଇନ୍ ହିଁ ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ଷ୍ଟେଟମେଣ୍ଟ ହୋଇଥାଏ।

ତେଣୁ ଷ୍ଟାଇଲ୍ ହେଉ କି କମ୍ପର୍ଟ ସବୁର ପରଫେକ୍ଟ ବାଲାନ୍ସ ରହିଥାଏ ଏହି କୁର୍ତ୍ତିରେ।

*** ବିଭିନ୍ନ ଫାବ୍ରିକ୍ ଓ ଡିଜାଇନ୍ରେ ଉପଲବ୍ଧ:** ମାର୍କେଟ୍ରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଫାବ୍ରିକ୍ ଓ ଡିଜାଇନ୍ରେ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ମିଳିଥାଏ। କେବଳ ନିଜ ପସନ୍ଦ ଅନୁଯାୟୀ, ଏହାକୁ କିଣିବା କଥା। କଟନ୍ ହେଉ କି ସିଫନ୍ ଅଥବା ଜର୍ଜେଟ୍ କିମ୍ବା ଅର୍ଗେଞ୍ଜା

ତଥା ଅନ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ଫାବ୍ରିକ୍ର ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ପିନ୍ଧିଲେ ବି ଲୁକ୍ ବେଶ୍ ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ। ସେହିପରି ଅନାରକଲି ହେଉ କି ଏ ଲାଇନ୍, ବ୍ରୋକେଡ୍, ସ୍ପୋର୍ ଫିଟ୍ କିମ୍ବା ଶର୍ଟ ବୋର୍ ନେକ୍ ଡିଜାଇନ୍ରେ ଆସୁଥିବା ଏହି କୁର୍ତ୍ତି ବି ପିନ୍ଧିବାକୁ ବେଶ୍ କମ୍ପଟେବଲ୍ ଆଉ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ଲାଗିଥାଏ। ସେଥିପାଇଁ ସବୁ ବର୍ଗର ମହିଳାଙ୍କୁ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଖୁବ୍ ପସନ୍ଦ ଆସିଥାଏ।

ଟ୍ରେଣ୍ଡି ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି

ମାର୍କେଟ୍ରେ ତ ବିଭିନ୍ନ ଡିଜାଇନ୍ର ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ। କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ କିଛି ଲାଟେଷ୍ଟ ଡିଜାଇନ୍ର ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ସମ୍ପର୍କରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଉଛି; ଯାହାକୁ ପିନ୍ଧି ବେଶ୍ ସହଜରେ ଟ୍ରେଣ୍ଡି ଲୁକ୍ ପାଇହେବ। ଯେମିତିକି:

ଫ୍ଲ୍ଲ୍ ପ୍ରିଞ୍ଟେଡ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଡିଜାଇନ୍, ଫ୍ଲ୍ଲ୍ଲ୍ ପ୍ରିଞ୍ଟେଡ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ବୋର୍ ନେକ୍ ସାଇଡ୍ ବଟମ୍ ପ୍ଲାକେଟ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ଯୋକ୍ ପାର୍ଟନ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଡିଜାଇନ୍, ଗୋଟା ଖୁବ୍ କଟନ୍ କୁର୍ତ୍ତା ଟ୍ରାଉଜର୍ ସେଟ୍, ଡିଜାଇନ୍ର ଚନ୍ଦେରୀ ପାର୍ଟି ଡ୍ରେସ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ସିମ୍ପଲ ବୋର୍ ନେକ୍ କଟନ୍ ଲଙ୍କ୍ସ କୁର୍ତ୍ତି ଡିଜାଇନ୍ ଇତ୍ୟାଦି। ଏସବୁ କୁର୍ତ୍ତିକୁ କାଳୁଆଳି ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଚାହିଁବେ ସେତେବେଳେ ପିନ୍ଧିପାରିବେ। କିନ୍ତୁ ଖାସ୍ କରି କୌଣସି ପାର୍ଟିକୁ ଯିବାର ଥିଲେ, ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯୁନିକ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ ପାର୍ଟି ଡ୍ରେସ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ଏମେଲିଶ୍ ପାର୍ଟି ଡ୍ରେସ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଡିଜାଇନ୍, କ୍ରିସ୍ କ୍ରିସ୍ ପାର୍ଟନ କୁର୍ତ୍ତି ନେକ୍ ଷ୍ଟାଇଲିଶ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ଏମେଲିଶ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ଏମେଲିଶ୍ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ବୋର୍ ନେକ୍ ଟାସେଲ୍ କୁର୍ତ୍ତି, ହେଭିଲି ଏମେଲିଶ୍ ଡ୍ରେସିଂ ବୋର୍ ନେକ୍ କୁର୍ତ୍ତି ଇତ୍ୟାଦିକୁ ଗ୍ରାଏ କରି ଗର୍ଜନସ୍ୱର ଲୁକ୍ ପାଇପାରିବେ।

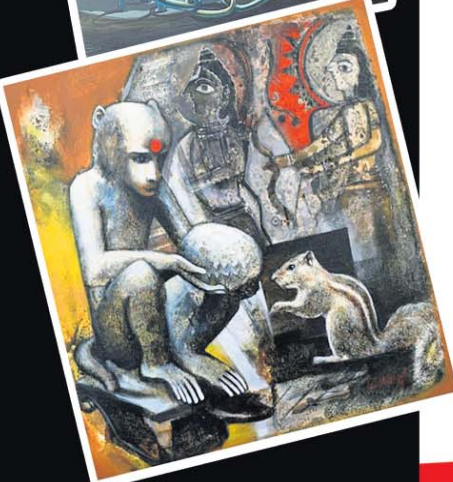

ଚିତ୍ର ମୋ ଦୁନିଆଁ, ଚିତ୍ର ମୋ ଜୀବନ

ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ, ଗାଈ ଚରେଇବା ଦୃଶ୍ୟ, ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଲକୁ ଦେଖି ଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଥିଲି ; ଯାହାକୁ ମୋର ସାଙ୍ଗମାନେ ଖୁବ୍ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ । ଏହାହିଁ ମୋତେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚିତ୍ରକଳାର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଗଲା ...

ସମାଜର ବିଭିନ୍ନ ଚଳଚ୍ଚିତ୍ର ଘଟଣାକୁ ଆଧାର କରି ସେ ଆଙ୍କିଥିବା ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ର ; ଯାହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଗାଁର ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକୃତି ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ନେଇଥାଏ । ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ସେ ଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରୟାସ କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଛଡ଼ା ସେ ବିଭିନ୍ନ ପୌରାଣିକ ବିଷୟବସ୍ତୁକୁ ନେଇ ମଧ୍ୟ ଚିତ୍ର କରିଥାନ୍ତି । ସେ ହେଲେ ଶିଳ୍ପୀ ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ ପଟ୍ଟନାୟକ । ଜନ୍ମ ୧୯୮୩ ମସିହାରେ । ମା' ବିଷ୍ଣୁଦେବୀ ପଟ୍ଟନାୟକ ଓ ପିତା ପ୍ରମୋଦ କୁମାର ପଟ୍ଟନାୟକ ; ଯିଏକି ଜଣେ ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ ସେନା ଅଧିକାରୀ । ଜ୍ୟୋତିର୍ମୟ କୁହନ୍ତି, ଆମ ଘର ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲା ବୁରୁଡ଼ା ଅଞ୍ଚଳର କାଞ୍ଜିଆପଲ୍ଲୀରେ ହୋଇଥିଲେ ବି ମୋର ଜନ୍ମ କଲିକତାରେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ଜେଜେବାପା ବାଞ୍ଛାନିଧି ପଟ୍ଟନାୟକ କାଠର ବିଭିନ୍ନ ଖେଳନା ତିଆରି କରୁଥିଲେ ; ଯାହାକୁ ଦେଖି ପିଲାଦିନୁ ମୋର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବା, ମାଟିରେ ଗଣେଶ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବା ଓ ବାଉଁଶରେ ବଂଶୀ ତିଆରି କରିବାର ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲା । ବଂଶୀ ବଜାଇବାକୁ ବି ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । ମୋର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ଶିକ୍ଷା କାଞ୍ଜିଆପଲ୍ଲୀ ଗାଁ ସ୍କୁଲରେ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ପିପ୍ପଲୁ ହାଇସ୍କୁଲ, ବୁରୁଡ଼ା ଏବଂ ଯୁଧିଷ୍ଠିର ବିଦ୍ୟାପୀଠ ଜଗନ୍ନାଥ ପ୍ରସାଦରେ ପାଠ ପଢ଼ିଥିଲି । ସେହି ସମୟରେ ଗାଁର ପ୍ରାକୃତିକ ପରିବେଶ, ଗାଈ ଚରେଇବା ଦୃଶ୍ୟ, ପାହାଡ଼, ଜଙ୍ଗଲ, ବିଭିନ୍ନ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କ ଚିତ୍ର ଆଙ୍କୁଥିଲି । ଆଙ୍କିଥିବା ଚିତ୍ରକୁ ମୋର ସାଙ୍ଗମାନେ ଦେଖି ମୋତେ ବହୁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଥିଲେ ; ଯାହା ମୋତେ ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ କଲା । ସେଇଠୁ କିପରି ଆର୍ତ୍ତ କଲେଜରେ ପାଠ ପଢ଼ିବି ମନ ବଳାଇଥିଲି । ଯେତେବେଳେ ଧଉଳି କଲେଜ ଅଫ୍ ଆର୍ଟ ଆଣ୍ଡ କ୍ରାଫ୍ଟସରେ ଯୋଗଦେଲି ସେତେବେଳେ ଜୀବନରେ ଏକ ନୂଆ ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ୨୦୦୧ରୁ ୨୦୦୫ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧଉଳି କଲେଜ ଅଫ୍ ଆର୍ଟ ଆଣ୍ଡ କ୍ରାଫ୍ଟସରେ ପାଠ ପଢ଼ିଲି । ସମୟକ୍ରମେ ଡେଲିଟିଭ, ଜଳରଙ୍ଗ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ

କରିଥିଲି । ଏ ଭିତରେ ବ୍ୟାଚଲର୍ ଅଫ୍ ଫାଇନ୍ ଆର୍ଟ ସରିଗଲା । ତା'ପରେ ୨୦୦୫ ମସିହାରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦ ଗଲି । ଏଠାରେ ବହୁ ଭାରତୀୟ ଆଧୁନିକ ଶିଳ୍ପୀ, କଳାକାରମାନଙ୍କ ସହ ଭେଟ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି ବିଭିନ୍ନ ଆର୍ଟ ଗ୍ୟାଲେରି ଓ ସଂଗ୍ରହାଳୟକୁ ଯାଇ ଅନେକ କିଛି କଳାକୃତି ଦେଖିଲି । କଳା କାରିଗରି ବିଷୟରେ କେତେକ ବହି ପଢ଼ି ଆଧୁନିକ ଚିତ୍ରକଳାକୁ ରୂପ ଦେବାରେ ସକ୍ଷମ ହେଲି । ଗୁରୁ ବଳଦେବ ମହାରଥୀ, ପ୍ରଦୋଷ ସ୍ୱାଇଁ, ପଞ୍ଚାନନ ସାମଲ ଏବଂ ସ୍ଥିତଧୀ ରଥ ସାର୍ବଜ୍ଞ ପରାମର୍ଶ ଆଗକୁ ଯିବାରେ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଲା । ଚିତ୍ରକଳାରେ ମୋର ପ୍ରଥମ ସିରିଜ୍ ଭାବେ ଭାରତୀୟ କ୍ରମାବଳୀ, ତା'ପରେ ଡେଲିଜୀନାର ସଂସ୍କୃତି ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ବିଶ୍ୱ ମାନବ ସମାଜ ଓ ତା'ର କ୍ରିୟାକଳାପ ଆଦି ବିଷୟରେ ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରିଛି । ଏଯାବ ପ୍ରାୟ ୧,୫୦୦ରୁ ୨,୦୦୦ ଡେଲିଟିଭ, ଆବ୍ରାହିମ ଚିତ୍ର ଜଳରଙ୍ଗରେ ତିଆରି କରିପାରିଛି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ନାନା ଘଟଣାକୁ ନେଇ ଲୋକଙ୍କ ଭାବଭଙ୍ଗୀ ଆଦି ଦେଖି ପ୍ରାୟ ୮୦,୦୦୦ରୁ ୧,୦୦,୦୦୦ ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ୍ତ ମଡେଲକୁ ପେନ୍‌ସିଲ ପୋର୍ଟ୍ରେଟ୍ କରିପାରିଛି । ଏଥିସହ ପେଣ୍ଟ ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ମୁ୍ୟାଇରେ ଗ୍ରୁପ୍ ଶୋ'ରେ ଭାଗନେଇ ପୁରସ୍କୃତ ହୋଇଛି । ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ବିଷୟରେ ମାଦଳାପାଞ୍ଜି, ପୁରୁଣା ଚାଳପତ୍ର ପୋଥି, ପୁସ୍ତକ, ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ରର କାହାଣୀ ଆଦି ବିଷୟକୁ ଚିତ୍ରରେ ରୂପ ଦେବାର ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲୀଳାର କେତେକ ବିଷୟକୁ ନେଇ ଚିଲିକାର କାଙ୍କଣ ଶିଖରୀଠାରେ ଗୁପ୍ତବ୍ରହ୍ମ, ସୁବର୍ଣ୍ଣପୁରରେ ପାତାଳି ବ୍ରହ୍ମ ଆଦି ଚିତ୍ର ଅଙ୍କନ କରିଥିଲି । ସେହିପରି କୃଷିଲୋରେ ନୀଳବ୍ରହ୍ମ, ଭୁବନେଶ୍ୱର ଶକୁନ୍ତଳା ଗ୍ୟାଲେରି ଜାତୀୟ ଆର୍ଟ ଶିବିରରେ, ପୁରୀଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଜାତୀୟସ୍ତର ଶିବିରରେ ବ୍ରହ୍ମଦାତ୍ତ, ଚିଲିକା ଗଞ୍ଜାମଠାରେ ଆୟୋଜିତ ଜାତୀୟ ଆର୍ଟ କ୍ୟାମ୍ପରେ ନୀଳାମ୍ବୁ, ଗୋପାଳପୁରଠାରେ ମହୋଦଧି, ପୁଣି ବୁଦ୍ଧଖୋଲ ଠାରେ ହୋଇଥିବା ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରଦର୍ଶନୀରେ ଅରଣ୍ୟ ଆଦି ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ବହୁ ସଫଳତା ମିଳିଛି । ଓଡ଼ିଶା ଲଳିତକଳା ଏକାଡେମୀ ଏବଂ ଖଜୁରାହୋ ଆର୍ଟ ଫେଷ୍ଟିଭାଲରେ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛି । ଡେଲିଜୀନା ରାଜ୍ୟସ୍ତରୀୟ ଆଖାଡ଼ ଏବଂ ବଥୁକମା ଆଖାଡ଼ ସହ ଅନେକ ସମ୍ମାନ ପାଇଛି । ୨୦୨୪ରେ ହାଇଦ୍ରାବାଦର ରାଜ୍ୟ କଳା ଗ୍ୟାଲେରିରେ ଅଖିଳ ଭାରତୀୟ କଳା ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ ଭାଗନେଇ ସମ୍ମାନିତ ହୋଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ଧଉଳି ଆର୍ଟ ଫେଷ୍ଟିଭାଲ, ବିଜୁ ପଟ୍ଟନାୟକ ଜୟନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ, ଲଳିତକଳା ଏକାଡେମୀ କେରଳାଠାରେ ଯୋଗଦେଇ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ରକଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିପାରିଛି । ଏବେ ଏକ ନୂତନ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛି ; ଯାହା କଳାକାର, କଳାପ୍ରେମୀ ଏବଂ ଭକ୍ତୁଆଳ ଆର୍ତ୍ତ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟବାନ ହେବ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ଗଞ୍ଜାମର ବୁରୁଡ଼ା ବିରଞ୍ଚି ନାରାୟଣ ମନ୍ଦିରର ଅପୂର୍ବ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ମୋତେ ପ୍ରେରଣା ଦେଇଛି । ନୂଆ ପ୍ରକଳ୍ପ କାନ୍ଦୁଆ ଉପରେ ହେରିଟେଜ୍ ବୁରୁଡ଼ା ବିରଞ୍ଚି ନାରାୟଣ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତିଚିତ୍ର ପୁନଃସଂରକ୍ଷଣ ଓ ପୁନଃନିର୍ମାଣ କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛି । ଏପରି କଳାକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ପଦକ୍ଷେପ ନିମନ୍ତେ କଳାପ୍ରେମୀ ଦର୍ଶକଙ୍କ ମନରେ କିପରି ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ ସେନେଇ ସଚେତନ କରାଉଛି । ସର୍ବଦା ଆନାଟୋମି ଏବଂ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ସମ୍ପର୍କିତ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିଥାଏ । ମୋର ଲକ୍ଷ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଚିତ୍ର ଶୈଳୀକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା । ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଚିତ୍ର ହେଉଛି ମୋ ଦୁନିଆ ଆଉ ମୋ ଜୀବନର ଖୁସି ; ଏହାରି ଭିତରେ ମୁଁ ଆତ୍ମସନ୍ତୋଷ ପାଏ ।

—ବନବିହାରୀ ବେହେରା

ନିଜଠୁ ନିଜର

— ପ୍ରିୟନାଥ ପାଣି

ତୁ ପାପୁଲିଏ ଦୟାର୍ତ୍ତ ଉଲ୍ଲାସ
ଗଣ୍ଡିଲିଏ ନିରଳ ବିଶ୍ୱାସ
ଅସରା ଅସରା ଅନୁଭବ
ଭଗ୍ନ ଜୀବନପାତ୍ରେ ମୋ
ବିନ୍ଦୁଏ ପାୟୁଷ ।
ଦଳ ଦଳ ମାନବୀ ଭିତରେ ତୁ
ଶାପଗ୍ରସ୍ତା ଅସୁରାଟେ ଆକାଶୁ ବିନ୍ଦୁଏ
ମହକି ମହକି ଯାଉ
ଅଯାଚିତେ ସିଞ୍ଚି ଦେଉ ସୁଗନ୍ଧ ସୁବାସ ।
କୋଳରେ ଘୁାପିତ ତୋର
ଅମୃତ କଳସ
ଯେ କଳସୁ ଝରେ ଖାଲି
ସରସର ଆତ୍ମାୟତା
ଅନନ୍ତ ଅଶେଷ ।
ତୁ କୋଉ ବୁଝିବୁ ଯେ,
ତୋ ଭିତରେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି
ସୁଶୀତଳ ନିର୍ଜନ ନିବାସ
ଦଣ୍ଡେ ମୁଣ୍ଡ ଗୁଞ୍ଜିଦେଲେ
ମିଳେ କେତେ ଆନନ୍ଦ ଆଶ୍ୱାସ ।
ନିଜଠୁ ବି ନିଜର ତୁ
ମୁଁ ବୋଧେ ବାଚାଳ
ମୋ ଭାବନା ମୋ ସମୟ
ତୋ ପୟରେ ନତ
ଘୁଞ୍ଚିପ୍ରସ୍ଥ ତାଳିକାରୁ ନିଶ୍ଚିହ୍ନ ମୁଁ
ମୋକ୍ଷ କି ଅମୋକ୍ଷ ହେବି
ପାରିଲେ ପାରିବ କହି
ତୋ ଉନ୍ମତ ଓଠରେ ଲେଖା
ମଧୁଝରା ହସ ।
ତୋ ନାଆଁରେ ଲେଖା ମୋର ସମଗ୍ର ଆୟୁଷ
ତୁ ମୋ ଅଜ୍ଞିତ ଶୋଷ
ସନ୍ଦେହର ନାହିଁ ତିଳେ ଲେଖା ।

**

— କଦଳିଆ, ବୈଶିଙ୍ଗା, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
ମୋ: ୯୯୩୭୧୨୫୧୫୧

କୁହୁଡ଼ି ଘର

— ଲକ୍ଷ୍ମଣ କୁମାର

ଏମିତି ଗୋଟେ ସ୍ୱପ୍ନ ମୋତେ କମ୍ ଅଭିଭୂତ କରିନାହିଁ । ଗୋଟେ ଘର ।
ଚାରିକଡ଼େ ଥିବ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ଫୁଲର ଉପତ୍ୟକା । ଝଙ୍କା ଖୋଲିଲେ ପଶିଆସୁଥିବ
ମୃଦୁ କିରଣ, କେବେ କୋମଳ ସୂର୍ଯ୍ୟର, କେବେ ସୁକୁମାର ଜହ୍ନର ।
ଅଦୂରରେ ବହିଯାଉଥିବ ନଦୀଟିଏ ମଧୁର ଗୀତର ସୁର ହୋଇ ।
ସେ ଘରଟି ମୋର ହୋଇଥିବ । ମୁଁ ଥିବି । ସେ ଥିବ । ତା'ର
ପଦ୍ମଝରା ଓଠ, ହରିଣୀ ଆଖି, କୋଇଲିର କୁହୁ ପରି ସ୍ୱର ମୋତେ ପାଗଳ
କରିଦେବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଥିବ । ସେ ମୋ ପାଇଁ ଭାତ ରାନ୍ଧୁଥିବ ।
କଲରା ଭଜା, ଶାଗ ଓ କାନ୍ଥୁଲ ତାଲି । ମୋତେ ସ୍ୱର୍ଗ ପରି ଲାଗୁଥିବ ।
ସେ ଈଶ୍ୱର ଗୋଲାପି ରଙ୍ଗର ଶାଢ଼ିଟିଏ ପିନ୍ଧିଥିବ । ତା'ର ଓଢ଼ଣି ଉଡୁଥିବ
ପବନରେ । ଦୂରତ ଦିଗବଳୟ ଲାଲ ଦିଶୁଥିବ ତା'ର ମଥାର ସିନ୍ଦୂର ବିନ୍ଦୁର
ପ୍ରତିଫଳନରେ । ସେ ଭୋର ପରି ପବିତ୍ର ଲାଗୁଥିବ । ଆଉ ମୁଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ
ମାଗୁଥିବି ଲକ୍ଷେ ଜନ୍ମର ଭୋର ।
ମୁଁ ତାକୁ ଡାକିବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ସେ ତରତର ହୋଇ ଗୋଲାପି ମୁଦ୍ରାରେ
ଧାଇ ଆସୁଥିବ । ଯେମିତି ମଧୁର ଝରଣାଟିଏ । ତା' ପାଉଁଜିର ରୁଣୁଝୁଣୁ,
ଚୁଡ଼ିର ନିକ୍ୱଣ ଓ ତା'ର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସ୍ୱର ମୋତେ ଯେମିତି ଯୁଗ ଯୁଗ ପାଇଁ
ପଥର କରିଦେଉଥିବ ଓ ମୋର ପଥର ଦେହରେ ସେ ଝରିଯାଉଥିବ
ଝରଣା ହୋଇ ।
— ମୋତେ ଡାକିଲ ! ସେ କହିବ । ଏତେ ମଧୁର ତା'ର ସ୍ୱର । ମୁଁ କଳନା
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିବି ସେ ସ୍ୱରର ମାଦକତା ।

କୌଣସି କୌଣସି ସୁନେଲି ସକାଳରେ ହାତରେ ଗୋଟେ କମ୍
ତା' ଧରି ସେ ଆସୁଥିବ ଅଗଣାକୁ, ଯେଉଁଠି ଗୋଟେ ଚେନ୍ଦ୍ରାରରେ ମୁଁ
ବସିଥିବି । ପବନରେ ଅସ୍ତବ୍ୟସ୍ତ ତା'ର ଅଲରା କେଶକୁ ସେ ସଜାଡ଼ି ନେବ
ତା'ର ଚମ୍ପାକଞ୍ଚି ଅଙ୍କୁଳରେ ଓ କହିବ — ଏଇ ତା' ନିଆଁ । ଥଣ୍ଡା ହୋଇଯିବ ।
ମୁଁ ତା ହାତରୁ ଚାହା ନେବି । ଅଳସୀ ଆଖିରେ ତା'ର ଅନୁତ ସ୍ୱପ୍ନର ଢେଉ ।
— କ'ଣ ଚାହିଁବ ଏତେ ? ସେ ପଚାରିବ ।
— କ'ଣ ଆଉ ଚାହିଁବ । ତୁମକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛି ।
ସେ ଅଳ୍ପ ହସି ପଚାରିବ ଗୋଟେ ମାର୍ମିକ ପ୍ରଶ୍ନ ।
— ଏଇ ପ୍ରଜାପତି ସବୁ ଏତେ ନିଶ୍ଚୟ କେମିତି ? ସେତେବେଳେ
ପ୍ରଜାପତି ସବୁ ନିଶ୍ଚୟରେ ଉଡ଼ି ବୁଲୁଥିବେ ଫୁଲମାନଙ୍କ ଉପରେ ।
— ଫୁଲମାନେ ବି ତ ନିଶ୍ଚୟ । ମୁଁ ଉତ୍ତର ଦେବି । ଫୁଲମାନଙ୍କ ନିଶ୍ଚୟ
ଆଲାପ କେତେ ସୁସ୍ଥ ଓ ସୁମଧୁର ବୁହେଁ !
— ଏଇ ନୀରବତା ଆମର ଶିଖିବା କାମ୍ୟ । ସେ କହିବ ।
ମୋର ମନେ ହୁଏ କି ସେ ନୀରବତା ସେ ଶିଖି ଯାଇଛି କେବେଠୁ । ଆଜି
କେତେ ବର୍ଷ ପରେ ମୁଁ ଦେଖୁଛି କୁହୁଡ଼ି ଭିତରେ ଅନ୍ଧସ୍ୱ ସେ ଘର, ସେ
ଫୁଲର ଉପତ୍ୟକା । ପବନରେ ପହଁର ଆସୁଛି ତା' ସ୍ୱର ଓ ତା'ର ନୀଳକଣ୍ଠ
ଆଖିର କାକର ।
— ଏଇ, ଭୋର ହେଲାଣି ଯେ । ସେ କହିଛି ।
— ବ୍ୟସ୍ତ କାହିଁ ? ଏଇ ତ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର ଭୋର । ମୁଁ ମାଗିଛି ଲକ୍ଷେ
ଜନ୍ମର ଭୋର !!

— ଦିଗ୍‌ବଳୟ, ଲେଖା, ବରପାଲି,
ବରଗଡ଼, ମୋ: ୯୪୩୯୦୪୦୯୩୭

ପନୋବଳ

— ଶର୍ମିଷ୍ଠା ମହାନ୍ତି

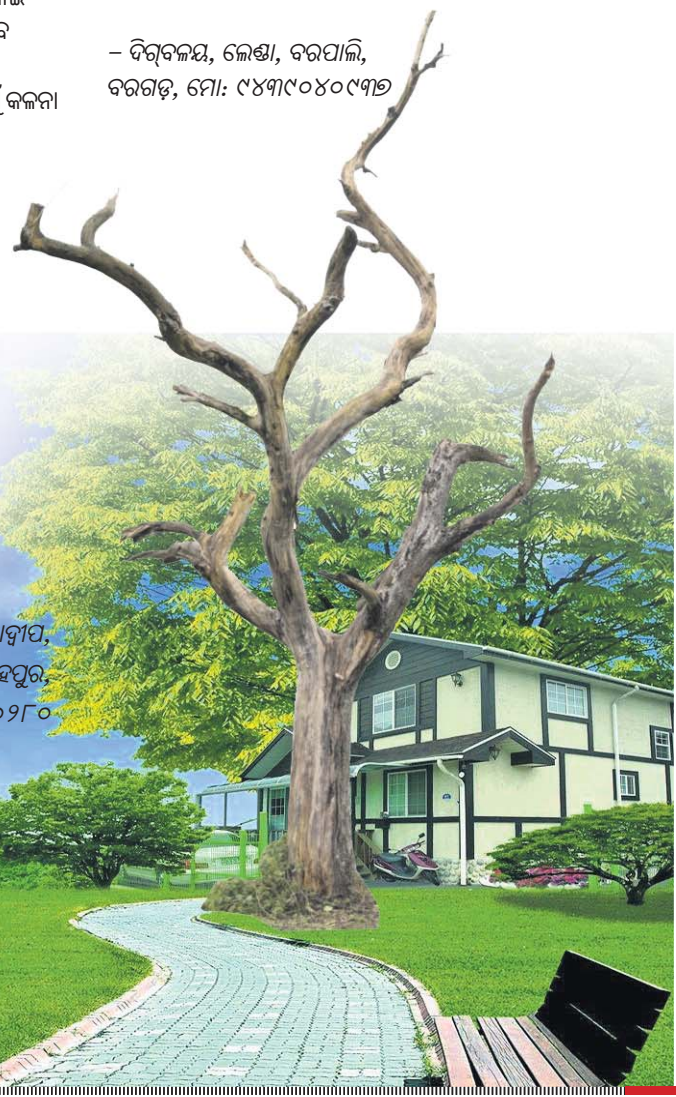
ମସ୍ତକରେ ପତୁ ପଛେ
ସହସ୍ର ବକ୍ରଧାରା ।
ପାଦତଳୁ ନେଇଯାଅ ପଛେ
ବସୁଧା ସାହାରା ।
ପାତିରୁ ମୋ କଥା କହିବାର ଶକ୍ତି
ନେଇ
ଫିଙ୍ଗିଦିଅ ଅଜଣା ରାଜଜେ ।
ମନକୁ ମୋ ପଲ୍ଲବି ନେଇଯାଅ
ପଛେ ତରଙ୍ଗେ ଭାସାଇ ।
ତଥାପି ମୁଁ ନିଶ୍ଚୟ ବଞ୍ଚିବି,

ସହି ସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଧାରା
ଭାଙ୍ଗିଦିନି ଦେଖି କେବେ
ଅନ୍ଧାରି ମୂଳକ ।
ଜୀବନକୁ ନୂଆକରି ଗଢ଼ିବାର
ବାରମ୍ବାର ମୁଁ
କରିବି ପ୍ରୟାସ ।
କାରଣ
ଖୋଜିବାକୁ ଇଚ୍ଛାରାୟ ସରା
ଯାହା ସମାହିତ ।

— ପିପିଏଲ୍ ଟାଉନ୍‌ଶିପ୍, ପାରାଦ୍ୱୀପ,

ଜଗତସିଂହପୁର

ମୋ: ୭୮୯୪୫୦୨୮୦

ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି ରାଣୀ

ରାଣୀ

ରାଣୀ ମୁଖାର୍ଜୀ ଏବେ ଅନୁତାପ କରୁଛନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ଯଦି ସେ ରାଜି ହୋଇଥାଆନ୍ତେ ତେବେ ହୁଏତ ଆଉ ଦୁଇଟି ହିନ୍ଦି ସିନେମା ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରରେ ଯୋଡି ହୋଇଥାଆନ୍ତା । ବୋଧହୁଏ ସେତେବେଳେ ଭାଗ୍ୟଦେବୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରସନ୍ନ ନ ଥିଲେ । କଥା କ’ଣ କି ସଞ୍ଜୟ ଲୀଲା ଭୈସାଲିଙ୍କ ‘ଗ୍ଲାସ୍’ରେ ରାଣୀ ଜଣେ ଦୃଷ୍ଟବାଧୁତ ଓ ମୁକବଧୁର ମହିଳା ଚରିତ୍ରରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ଏହି ଅଭିନୟକୁ ଭୁର ଭୁର ପ୍ରଶଂସା କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ‘ସାଫ୍ରିୟା’ ଟାଇଟଲବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଫିଲ୍ମ ନିର୍ମାଣ କଲେ । ଏହାର ନାୟିକା ଭାବରେ ସେ ରାଣୀଙ୍କୁ ନେବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ କେତେକ କାରଣରୁ ରାଣୀ ଏହି ଅଫରଟିକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖାନ କରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ନବାଗତା ସୋନମ କପୁରଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ଭୂମିକା ପାଇଁ ସାଇନ୍ କରାଯାଇଥିଲା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଯେତେବେଳେ ସଞ୍ଜୟ ‘ମେରିକମ୍’ ନିର୍ମାଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ବି ଏହାର ଟାଇଟଲ ଭୂମିକାରେ ଆଙ୍କୁ କରିବାକୁ ରାଣୀଙ୍କୁ ଅଫର ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ମନା କରିଦେଇଥିଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଏହି ସୁଯୋଗ ପ୍ରିୟଙ୍କା ଚୋପ୍ରାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା ଏବଂ ଫିଲ୍ମଟି ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶକାଦୃତ ହୋଇଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ରାଣୀଙ୍କ ମନ ବେଳେବେଳେ କଷ୍ଟ ହୁଏ । ରାଣୀଙ୍କୁ ବଡ଼ ପରଦାରେ ପ୍ରଥମେ ବଙ୍ଗଳା ଫିଲ୍ମ ‘ବିୟେର ପୁଲ୍’ରେ ସୁଯୋଗ ମିଳିଥିଲା । ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୀ ଫିଲ୍ମ ଥିଲା ‘ବାଜା କି ଆୟେଶି ବାରାବ୍’ । କିନ୍ତୁ ‘ଗୁଲ୍‌ମ’ ଫିଲ୍ମ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟର ପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚ ପଏଣ୍ଟ ଆଣିଥିଲା ।

ଶିଶୁ କଳାକାରରୁ ଆରମ୍ଭ

ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟ ସିନେମାରେ ଆଲାପତି ବିଜୟ ଜଣେ ବେଶ୍ ଲୋକପ୍ରିୟ ଅଭିନେତା । ଏକ କଳାକାର ପରିବାରରେ ତାଙ୍କର ଜନ୍ମ । ବାପା ଏସ.ଏ. ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର ଜଣେ ପ୍ରଯୋଜକ । ବିଜୟଙ୍କ ବଡ଼ ପରଦା କ୍ୟାରିୟର କେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଜାଣନ୍ତି ? ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସ ହୋଇଥିଲା । ୧୯୮୪ରେ ନିର୍ମିତ ‘ତାମିଲ ଫିଲ୍ମ ‘ଭେଟ୍ଟି’ରେ ସେ ଜଣେ ଶିଶୁ କଳାକାର ଭାବରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସେ ସୋଲୋ ନାୟକ ସାଜିବା ପଛରେ ଏକ ରୋଚକ କଥା ଲୁଚି ରହିଛି । ଏକଦା ସେ ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କୁ କହିଲେ ଯେ, ‘ପୁଁ ହାରୋ ହେବି’ । ଏହି କଥାକୁ ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖର କିଛି ସମୟ ଚିନ୍ତା କରିବା ପରେ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ, ‘ଠିକ୍ ଅଛି, ମୋ ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମରେ ତୁ ନାୟକ ସାଜିବୁ’ । ହୋମ ବ୍ୟାନରରେ ନିର୍ମିତ ‘ନାଲିୟା ଥେରୁ’ ଥିଲା ବିଜୟଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ତାମିଲ ସିନେମା । ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସ ।

ଆଲିୟା

ସଞ୍ଜୟଙ୍କ କ୍ୟାମ୍ପରେ ଆଲିୟା

ସତରେ ଯାକୁ ହିଁ କହନ୍ତି ହାତୀ ମୁଣ୍ଡରେ ସୁନା କଳସ ଢାଳିବା । ଦେଖୁନାହାନ୍ତି, ଆଲିୟା ଭଜଙ୍କ ହାତରେ କେମିତି ଅଫର ପରେ ଅଫର । ନିକଟରେ ତ ତାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ‘ଜିଗରା’ର ଟ୍ରେଲର ଲଞ୍ଚି ହୋଇ ଭାରଜାଲ ହୋଇଛି । ସେପଟେ ତାଙ୍କ ହାତରେ ଏବେ ୩-୪ଟି ନୂଆ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟ ରହିଛି । ହେଲେ ଗୋଟିଏ ଅଫରକୁ ନେଇ ତାଙ୍କର ଖୁସି କହିଲେ ନ ସରେ । କାରଣ ବଲିଉଡ୍‌ର ନାମୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ସଞ୍ଜୟ ଲୀଲା ଭୈସାଲିଙ୍କ ଆଗାମୀ ଫିଲ୍ମ ‘ଲଭ୍ ଆଣ୍ଡ ଥ୍ରାଉ’ରେ ସେ ନାୟିକା ସାଜିବେ । ଏଥିରେ ତାଙ୍କ ଅପୋଜିଟରେ ଅଭିନୟ କରିବେ ରଶ୍ମିଦେବୀ କପୁର ଏବଂ ଭିକି କୌଶଲ । ଏଭଳି ଅଫର ବିଷୟରେ ଆଲିୟା କହନ୍ତି, ‘ପୁଁ ଯେତେବେଳେ ସଞ୍ଜୟ ଲୀଲା ଭୈସାଲିଙ୍କ ଅଫରଟି ପାଇଲି ସେତେବେଳେ ଏତେ ଖୁସି ହୋଇଯାଇଥିଲି ଯେ, ତାହାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ମୋ ନିକଟରେ ଭାଷା ନାହିଁ । ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ପ୍ରେମ କାହାଣୀକୁ ନେଇ ଫିଲ୍ମଟି ନିର୍ମାଣ ହେବାକୁ ଯାଉଛି ।’ ଏହାବ୍ୟତୀତ ଯଶରାଜ ଫିଲ୍ମସର ଆଗାମୀ ପ୍ରୋଜେକ୍ଟରେ ସେ ଜଣେ ଗୁପ୍ତଚର ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏହି ତିନୋଟି ଫିଲ୍ମ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟରକୁ କି ମୋଡ଼ ଦେଉଛି ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

କବିତା ପ୍ରିୟ ଜାହ୍ନବୀ

ଜାହ୍ନବୀ କପୁରଙ୍କର ପିଲାଟି ଦିନରୁ ଏକ ଭଲ ଅଭ୍ୟାସ ଅଛି । ସମୟ ମିଳିଲେ ସେ କବିତା ଲେଖିବାକୁ ବସି ଯାଆନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏହି ଅଭ୍ୟାସ ଏବେ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତାଙ୍କର ଡେବୁ ଫିଲ୍ମ ‘ଧଡକ୍’ର ପ୍ରମୋଶନ ସମୟରେ ସେ ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ ବସି ଫିଲ୍ମ ବିଷୟରେ କେଇ ଧାଡି କବିତା ଲେଖୁଥିଲେ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ତାହାକୁ ପାଠ କଲେ ଉପସ୍ଥିତ ସମସ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ନ କରି ରହି ପାରି ନ ଥିଲେ । ହେଲେ ସେ କବିତା ଲେଖିବା ପଛରେ କାହାର ପ୍ରେରଣା ରହିଥିଲା ଜାଣନ୍ତି ? ତାଙ୍କ ମା’ ଶ୍ରୀଦେବୀଙ୍କର । ପିଲାଦିନେ ଜାହ୍ନବୀଙ୍କର ଏଭଳି ଅଭ୍ୟାସକୁ ସେ ପ୍ରଶଂସା କରିବା ସହ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, କଥକ ନୃତ୍ୟ ପ୍ରତି ଜାହ୍ନବୀଙ୍କର ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହ ରହିଛି । ତାଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଫିଲ୍ମର ଶୁଟିଂ ଆରମ୍ଭ ହେବାର କେଇ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏହି ପାରମ୍ପରିକ ନୃତ୍ୟ ଶିଖିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ସମୟ ଅଭାବରୁ ସେ କେତେବେଳେ କେମିତି ଅଭ୍ୟାସ କରୁଛନ୍ତି ।

‘ଆଣିକୀ-୨’ ହିଟ୍ ହୋଇ ନ ଥିଲେ..

ବେଳେବେଳେ ମଣିଷ ଯାହା ଆଶା କରୁଥାଏ, ହଠାତ୍ ତାହା ପୂରଣ ହୋଇଯାଏ । ଶକ୍ତି ତନୟା ଶ୍ରୀବା କପୁର ନିକଟରେ ତାଙ୍କ କ୍ୟାରିୟର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ହୋଇଥିବା ସେମିତି କିଛି ଘଟଣା ବିଷୟରେ ସୂଚନା ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀବାଙ୍କ ଅଭିନୀତ ପ୍ରଥମ ହିନ୍ଦୀ ସିନେମା ଥିଲା ‘ତିନ ପତି’ । ଏହାର ପରେ ସେ ‘ଲଭ୍ କା ଦ ଏଣ୍ଡ’ ଏବଂ ‘ଆଣିକୀ-୨’ରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ‘ଆଣିକୀ-୨’ ସୁପରହିଟ୍ ହେବା ସହ ସେ ରାତାରାତି ନାୟିକା ବୋତରେ ସାମିଲ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ଏ ନେଇ ଶ୍ରୀବା କହନ୍ତି, ‘‘ମହେଶ ଭଟ୍ଟଙ୍କ ‘ଆଣିକୀ-୨’ ମୋ କ୍ୟାରିୟର ପାଇଁ ଚର୍ଚ୍ଚ ପଏଣ୍ଟ ସାଜିଥିଲା । ମାତ୍ର ୧୮କୋଟି ବକେଟ୍‌ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ଫିଲ୍ମଟି ବକ୍ସ ଅଫିସରେ ପ୍ରାୟ ୧୦୮ କୋଟି ଆୟ କରି ସୁପରହିଟ୍ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ବଲିଉଡ୍‌ରେ ମୋ ଭାଗ୍ୟ ଫିଟି ଯାଇଥିଲା କହିଲେ ଆଦୌ ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ଏଥିପାଇଁ ମୁଁ ମହେଶ ଅଙ୍କଲଙ୍କୁ ଯେତେ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବି ତାହା କମ୍ ହେବ ।’’ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରୀବା ବଲିଉଡ୍‌ରେ ଚର୍ଚ୍ଚାର କେନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦୁ ସାଜିଛନ୍ତି । କାରଣ ସେ ଅଭିନୟ କରିଥିବା ‘ସ୍ତ୍ରୀ-୨’ ବ୍ଲକ୍ ବକ୍ସର ସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଛି । ଫିଲ୍ମଟି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୬୦୦କୋଟିରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଆୟ କରି ବକ୍ସ ଅଫିସରେ ରେକର୍ଡ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ।

ଜାହ୍ନବୀ

ଆଲାପତି ବିଜୟ

ମହାକାଳ

ଏକାଧାରରେ ସେ ପ୍ରଯୋଜକ ଏବଂ ଅଭିନେତା । ଦେବ୍‌ସ ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ବ୍ୟାନରରେ ସେ ନିର୍ମାଣ କରିଛନ୍ତି ଏକ ଭିନ୍ନ ଧରଣର ଓଡ଼ିଆ ସିନେମା ଯାହାର ଟାଇଟଲ ରହିଛି ‘ମହାକାଳ’ । ଏଥିରେ ସେ ନାୟକ ମଧ୍ୟ ସାଜିଛନ୍ତି । ଏହାପୂର୍ବରୁ ଉକ୍ତ ହୋମ୍ ବ୍ୟାନରରେ ସେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ ‘ପ୍ରେମ ତୋର ନଟି ନଟି’ ଏବଂ ସେଥିରେ ମଧ୍ୟ ସେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଥିଲେ । ସେ ହେଲେ ଦେବ୍ । ‘ମହାକାଳ’ ଫିଲ୍ମର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ହେଲା ଜଙ୍ଗଲପୋତି । ଏଥିରେ ପରିବେଶ ସୁରକ୍ଷା ବାର୍ତ୍ତା ବ୍ୟତୀତ ଲଭ୍, ଲମୋଶନ, ଫ୍ୟାମିଲି ଡ୍ରାମା, କମେଡି ଏବଂ ଆକ୍ରନ୍ ଭରି ରହିଛି । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଏହାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପରି ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ମଧ୍ୟ ଜୁଲାଇଛନ୍ତି ଦେବ୍ । ଏହି ଚିତ୍ରର କାହାଣୀ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଆରଧ୍ୟାତିର କାହାଣୀକାର ଭରଦ୍ୱାଜ ପଣ୍ଡା । ଫିଲ୍ମ ସମ୍ପର୍କରେ ଦେବ୍ କହନ୍ତି, ‘ଏହାର କାହାଣୀକୁ ବୃତ୍ତାନ୍ତ ରୂପ ଦେବାକୁ ବେଶ୍ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥିଲା । ଏଥିରୁ ଦର୍ଶକ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ଏଣ୍ଟରଟେନମେଣ୍ଟ ପାଇବେ ବୋଲି

ମୋର ଦୃଢ଼ ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକାରେ ପୁଁ ଅଭିନୟ କରିଛି । ତା’ ସହ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନା ପରି ଗୁରୁ ଦାୟିତ୍ୱ ଜୁଲାଇଛି । ଏହି ଦୁଇଟି କଥାକୁ କିପରି ଠିକ୍ ଭାବରେ ନେଇ ଆଣି ଥୋଇ ପାରିବି ସେଥିଲାଗି ନିଜକୁ ମାନସିକ ସ୍ତରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ମଧ୍ୟ କରିସାରିଛି । ଏହାର ଗୀତଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ବେଶ୍ ଶ୍ରୁତିମଧୁର ହୋଇଛି ।’ ଫିଲ୍ମଟିରେ ସଂଯୋଜିତ ଗୀତଗୁଡିକୁ ସ୍ୱର ଦେଇଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ ଆରଧ୍ୟାତିର ସ୍ୱର ସଂଯୋଜକ ଗୁଡଲି ରଥ । ଦେବଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ବିଭିନ୍ନ ଭୂମିକାରେ ଅଭିନୟ କରିଛନ୍ତି ନବାଗତା ମୋନାଲି, ଅସୀତ ପତି, ବ୍ରଜ ସିଂ, ତିଷ୍ଟା ରେଡ୍ଡି, କମେଡିଆନ ବାପି, ଆର.କେ ଏବଂ ମନ୍ମଥ ମିଶ୍ର ପ୍ରମୁଖ କଳାକାର । ତେବେ ଫିଲ୍ମଟିରେ କି ମସଲା ରହିଛି ତାହା ଜାଣିବାକୁ ଏହାର ରିଲିଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

‘ମହାକାଳ’ ଫିଲ୍ମରେ ଦେବ୍-ମୋନାଲି

ଶ୍ରୀବା

ଇସାକାବେ ମନ କାକିଛି ଚୋକି ଅଭିମାନୀ ପ୍ରିୟା ଭାବି କାହୁଁକି

ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର

ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା ବୋଉକୁ ଦେଇଥିଲି

ସାହିତ୍ୟିକ ଲଳିତ ମୋହନ
ମିଶ୍ର ନିଜ ପ୍ରଥମ ରୋଜଗାର
ସମ୍ପର୍କରେ ଯାହା କୁହନ୍ତି...

ମୋର ଜନ୍ମ ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲା ଓଡ଼ିଶା ରୁକ୍ମ ଅନ୍ତର୍ଗତ କୁରାଳ ଗ୍ରାମରେ । ନନା ଆର୍ତ୍ତବନ୍ଧୁ ମିଶ୍ର ଓ ବୋଉ ଶୈଳବାଳା ମିଶ୍ର । ତିନିଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପୁଅ ହେଲି ମଝିଆ । ତା' ସହିତ ଆମର ଗୋଟିଏ ବୋଲି ଭଉଣୀ । ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ପରିବାରର ଆର୍ଥିକ ଅବସ୍ଥା ଦେଇ ମୋର କୈଶୋର ଜୀବନ ଅତିବାହିତ । ଜୀବନର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଘାତ ପ୍ରତିଘାତ ଦେଇ ଶେଷରେ ପୁରୀ ସଦାଶିବ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସଂସ୍କୃତ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଅଧ୍ୟୟନ କଲି । ମୋ ପୂର୍ବରୁ ବଡ଼ ଭାଇ ସେହି କଲେଜରେ ପଢୁଥିଲେ । ତେଣୁ ଚଳିବାକୁ ମୋତେ ସେତେ ଅସୁବିଧା ନ ଥିଲା । ନନା ଚଳିବାକୁ ଏବଂ

ହଷ୍ଟେଲ ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦକୁ ମାସକୁ ତିନି ଶହ ଟଙ୍କା ଆମ ଗାଁ ଚପଳା ବସ୍ତର କଣ୍ଡକର ହାତରେ ପୁରୀ ପଠାଇ ଦେଉଥିଲେ । ସେଥିରେ ଯେନତେନ ପ୍ରକାରେ ମାସିକ ଚଳିବାକୁ ହୁଏ । ତା' ସାଙ୍ଗକୁ କଲେଜରୁ ଛାତ୍ରବୃତ୍ତି ସେତେବେଳେ ପରାଶ ଟଙ୍କା ମିଳୁଥାଏ । ପୁରୀରେ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଉଦ୍ଭାସ୍ତ ପରେ ସାଗର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଏମ.ଏ ଏବଂ ଏମ୍.ଫିଲ୍ କଲି । ଆଉ ନନା ସେତେବେଳେ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକରୁ ଅବସର ନେଇଥାନ୍ତି । ଅବସର ପରେ ମଧ୍ୟ ସିଏ ମୋ ପାଖକୁ ମାସିକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଲେଖାଏଁ ଟ୍ରାଫ୍ଟ କରି ପଠାଉଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବେ ପଢ଼ା ଶେଷ ହୋଇ ମୋତେ ଚାକିରି ମିଳେ । ପ୍ରଥମ ପୋଷ୍ଟିଂ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲାର ପାତ୍ରପୁଟରେ ହୁଏ । ନନା ମୋତେ ସାଥିରେ ନେଇ ସେଠାରେ ଜ୍ୟବନ୍ତ କରାଇ ଦିଅନ୍ତି । ନନା ହିଁ ମୋର ଆଦର୍ଶ । ସେଥିପାଇଁ ଚାକିରିରୁ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଦରମା ପାଇଥିଲି ତାକୁ ନେଇ ପ୍ରଥମେ ନନାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲି ଆଉ ସେଥିରୁ ମାତ୍ର ପାଞ୍ଚ ଶହ ଟଙ୍କା କାଢ଼ି ବୋଉକୁ ଅଲଗା ଦେଇଥିଲି । ଚାକିରି ଜୀବନ ବ୍ୟତିତ ନନାଙ୍କ ପ୍ରେରଣା ମୋତେ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଭୂଷିତ କରାଇଥିଲା । ତେଣୁ ବୃତ୍ତିଗତ ଜୀବନରୁ ଚିକିତ୍ସା ସମୟ ପାଇଲେ ସାହିତ୍ୟ ସର୍ଜନାରେ ବସିଯାଏ । ସେତେବେଳେ ଖବରକାଗଜ କିମ୍ବା ପତ୍ରପତ୍ରିକା ସେତେ ଉପଲବ୍ଧ ନଥିଲା । ମୁଁ ନବରଙ୍ଗପୁରରୁ ଗାଁକୁ ଆସିଲାବେଳେ ଭବାନୀପାଟଣା ବସ୍ ଷ୍ଟାଣ୍ଡରୁ ପତ୍ରିକା କିଣୁଥିଲି । ଅନୁଚାୟନ, ଝଙ୍କାର, ନବନାଟା ଏବଂ କଥା ପତ୍ରିକା ଆଦି ପୂଜା ବିଶେଷାଙ୍କ କଣି ପଡୁଥିଲା । ତାକୁ ହିଁ ପଢ଼ି ପଢ଼ି କ୍ରମେ ଗଳ୍ପ ଲେଖିବାର ଶୈଳୀ ଜାଣିଗଲି । କ୍ରମେ ବିଭିନ୍ନ ପତ୍ରିକାକୁ ମୋର ଲେଖା ପଠାଇଲି ; କିନ୍ତୁ ତାହା ପ୍ରକାଶିତ ହେଉନଥିଲା କି ନାହିଁ ମୋତେ ଜଣା ନଥିଲା । ତେବେ ନବରଙ୍ଗପୁର ଜିଲ୍ଲା ଛାଡ଼ିବା ପରେ ଗଜପତି ଜିଲ୍ଲାରେ ସାହିତ୍ୟ ପ୍ରତି ଅଧିକ ମନୋନିବେଶ କଲି । ଏହା ଭିତରେ ମୋର '୯୫ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ପାଠକାୟତା ହାସଲ କରିସାରିଛି । ଯେମିତିକି ୪ଟି ଗଳ୍ପ ସଙ୍କଳନ 'ପରିଶୋଭା', 'ଜୀବନ ଜ୍ୟାମିତି', 'ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଛାଇ' ଓ 'ବିଭାବରା କୃଷ୍ଣ ପଣତରେ' ୧୧ଟି ଉପନ୍ୟାସ 'ଅନ୍ଧ ଗଳିର ନାୟିକା', ୨୯ଟି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସଂକଳନ 'ଅମୃତ ଗଣ୍ଡିଲି' ଓ 'ଚେତନାର ଚଉହଦି', ୧୯ଟି ଶିଶୁ ଗଳ୍ପ ସଂକଳନ 'ମୋତେ ଏତିକି ଶିଖାଅ ସାଇଁ' ଏବଂ ୧୯ଟି ପ୍ରବନ୍ଧ ସଙ୍କଳନ 'ସୃଜନ ବେଣୁର ମେଘମହାର' । ଏଠାରେ କହି ରଖିବାକୁ ଚାହେଁ ଯେ, ମୋ ପର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଣତି ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ମିଶ୍ର ବି ଜଣେ ଲେଖକ । ଆଉ ସେ ହିଁ ମୋ ଲେଖା ସବୁର ପ୍ରଥମ ପାଠକା ଆଉ ମୋ ପ୍ରେରଣାଦାୟିନୀ ।

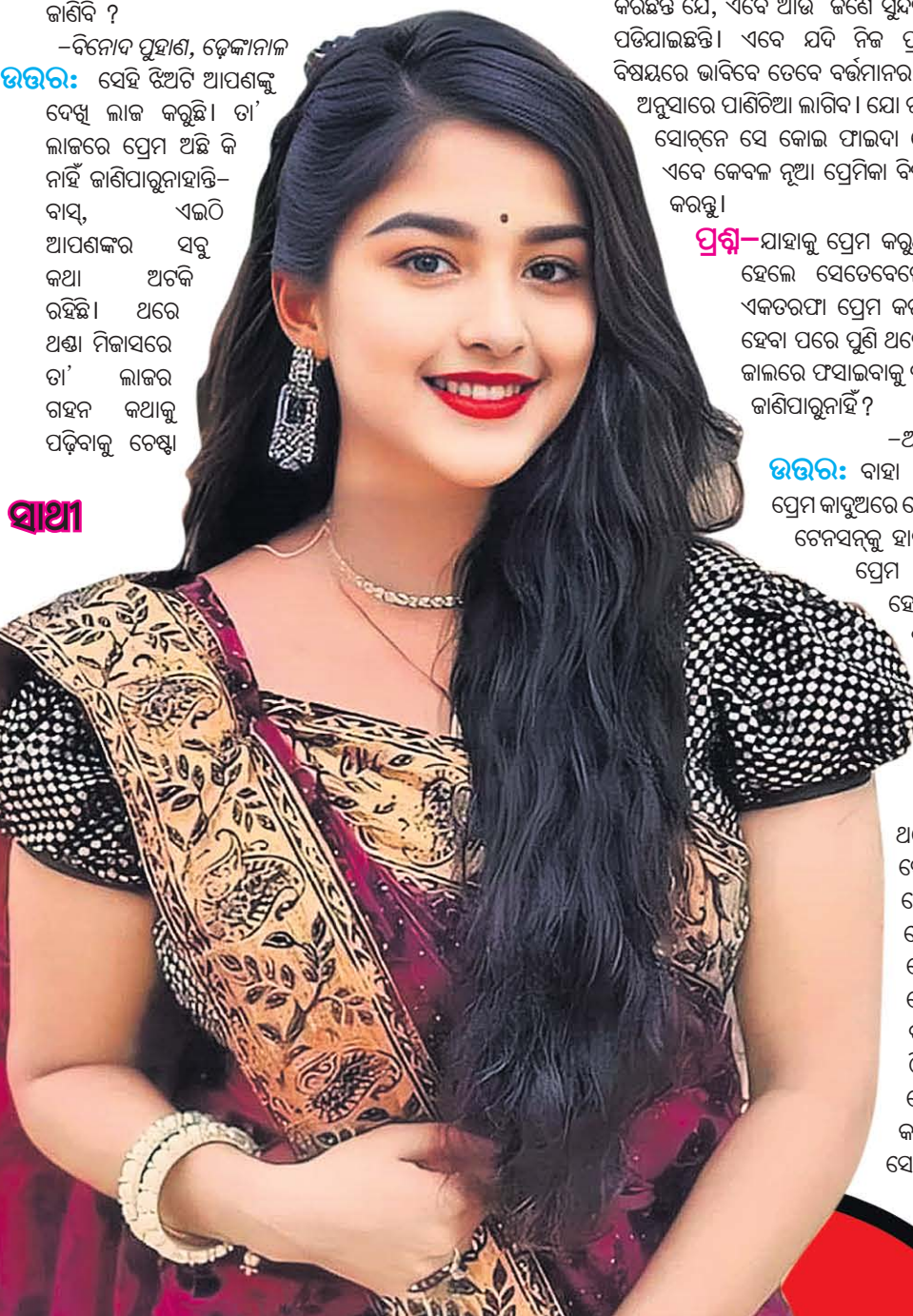
ପ୍ରଶ୍ନ—ସେହି ସୁନ୍ଦରୀର ପ୍ରଥମ ଇସାରାରେ ମୋ ମନ ଚୋରି ହୋଇଯାଇଥିଲା । ହେଲେ ଏବେ ସେ ମୋ ଉପରେ ଅଭିମାନ କରିଛି । କ'ଣ କରିବି ?

—ବିଜୟ କୁମାର, କଟକ
ଉତ୍ତର: ‘ଇସାରାରେ ମନ କରିଛି ଚୋରି, ଅଭିମାନୀ ପ୍ରିୟା ଭାରି ଚାହୁଁନା’ । ଅଭିମାନ ହେଉଛି ପ୍ରେମର ଅନ୍ୟତମ ଗହଣ । ବେଳେବେଳେ ଏହି ଅଭିମାନରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଜା ଲୁଚି ରହିଥାଏ । ହେଲେ ସେହି ଅଭିମାନକୁ ଭଲ ଭାବରେ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରିୟାର ଅଭିମାନ ଭାଷା ବାଦଲ ପରି । ତାହା କେତେବେଳେ ଆସି ପ୍ରେମର ଆକାଶକୁ ଅନ୍ଧକାର କରିଦିଏ ତ ପୁଣି କେତେବେଳେ ରଙ୍ଗୀନ ଆଲୋକରେ ମନରେ ଅସ୍ପନ୍ନାଚାରା ଖୁସିର ଲହରୀ ଖେଳାଇଦିଏ । ତେଣୁ ପ୍ରେମିକାର ଅଭିମାନକୁ ନେଇ ଚେନସନ ହୁଅନ୍ତୁ ନାହିଁ । ବାସ୍, ତା’ ମନର ଭିତର କଥାକୁ ବୁଝନ୍ତୁ । ହୁଏତ ଏହି ଅଭିମାନ ନିଶ୍ଚୟ ତା’ ଖୁଆଲି ମନରେ କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ଆସିଥିବ !

ପ୍ରଶ୍ନ—ଲାଜରୁ ପ୍ରେମର ସୃଷ୍ଟି । ମୋତେ ଜଣେ ଝିଅ ଦେଖି ଲାଜ କରୁଛି । ସେ ମୋତେ ପ୍ରେମ କରୁଛି ବୋଲି କେମିତି ଜାଣିବି ?

—ବିନୋଦ ପୁରୀ, ଡେକାନାଲ
ଉତ୍ତର: ସେହି ଝିଅଟି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖି ଲାଜ କରୁଛି । ତା’ ଲାଜରେ ପ୍ରେମ ଅଛି କି ନାହିଁ ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି—ବାସ୍, ଏଇଠି ଆପଣଙ୍କର ସବୁ କଥା ଅଟକି ରହିଛି । ଥରେ ଥଣ୍ଡା ମିଜାସରେ ତା’ ଲାଜର ଗହନ କଥାକୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା

ସାଥୀ

କରନ୍ତୁ । ସେହି ଚୋରା ଚାହାଣୀରେ ପ୍ରେମର ଅସଲ ମଞ୍ଜି ରହିଛି । ତାକୁ ଠାବ କରିବାକୁ ମଗଜ ଖଟାନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ପ୍ରେମ ରାଇଜରେ ଘଡ଼ିକେ ଘୋଡ଼ା ଛୁଟିଥାଏ । ହୁଏତ ଆଜିର ପାଣିପାଗ କାଲି ଯେ ଆପଣଙ୍କୁ ସପୋର୍ଟ କରିବ ଆଉ ଆପଣ ସେ ମନର ମାନସୀ ହୃଦୟରେ ତାଜମହଲଟିଏ ଗଢ଼ିବେ—ଏହି ଆଶା କେବଳ ଆଶା ହୋଇ ରହିଯିବ । ତେଣୁ ବେଳକାଳ ଦେଖି ତାକୁ ନିଜ ମନ କଥା କୁହନ୍ତୁ । ଯଦି ସେପଟୁ ଗ୍ରୀନ୍ ସିଗନାଲ ମିଳିଲା ତେବେ ତେଣିକି ବିଳମ୍ବ ନ କରି ଆଗକୁ ବଢ଼ନ୍ତୁ । ନ ହେଲେ ଚାନ୍ଦୁଟା ହାତରୁ ଖସିଯାଇପାରେ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଏବେ ମୁଁ ଜଣେ ଝିଅ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛି । ହେଲେ ମୋର ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମିକାଙ୍କୁ ସହଜରେ ପାଶୋରି ପାରୁନି । କ'ଣ କରିବି ?

—ଅମିତ, ସୁନାବେଡ଼ା
ଉତ୍ତର: ଯାହାକୁ ପ୍ରଥମେ ନିଜର ମନର ମାନସୀ ଭାବରେ ଗ୍ରହଣ କରି ଅନେକ ବାଟ ଆଗେଇ ଯାଇଥିଲେ ତାକୁ ଭୁଲିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ । ହେଲେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଏବେ ଆଉ ଜଣେ ସୁନ୍ଦରୀ ପ୍ରେମରେ ପଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ଯଦି ନିଜ ପ୍ରଥମ ପ୍ରେମ ବିଷୟରେ ଭାବିବେ ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନର ପ୍ରେମ ସେହି ଅନୁସାରେ ପାଣିଟିଆ ଲାଗିବ । ଯୋ ଗୟା ଉସକୋ ସୋବନେ ସେ କୋଇ ଫାଇଦା ନେନ୍ତୁ । ତେଣୁ ଏବେ କେବଳ ନୂଆ ପ୍ରେମିକା ବିଷୟରେ ଚିନ୍ତା କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଶ୍ନ—ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲି ତାକୁ ବାହା ହୋଇଛି । ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଜଣେ ଝିଅ ମୋତେ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ କରୁଥିଲା । ଆଉ ଏବେ ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଝିଅ ମୋତେ ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସାଇବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ମୁଁ କ'ଣ କରିବି କିଛି ଜାଣିପାରୁନାହିଁ ?

—ଅଜିତ ନାୟକ, ରାଉରକେଲା
ଉତ୍ତର: ବାହା ହେବା ପରେ ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରେମ କାହୁଁଥିବେ ଗୋଡ଼ ପୁରାଇବା ଅର୍ଥ ଅଯଥା ଚେନସନକୁ ହାତ ଠାରି ଡାକିବା । ଯାହାକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିଲେ ତାକୁ ତ ବାହା ହୋଇଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍, ଆପଣ ଜଣେ ସକସେସଫୁଲ ପ୍ରେମିକ । କିନ୍ତୁ ପୁଣି ଥରେ ସେ ଏକତରଫା ପ୍ରେମ ଜାଲରେ ଫସିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଯଦି ତା’ ମାୟାଜାଲରେ ଥରେ ବନ୍ଧା ପଡ଼ିଗଲେ, ତେବେ କଥାଟି ‘ବୁଡ଼ିଗଲା ଗୋଡ଼ ତଳକୁ ତଳକୁ’ ପରି ହେବ । ତେଣୁ ସେପରି ପ୍ରେମ ଆଉ ପ୍ରେମିକାଠାରୁ ନିଜକୁ ଯେତେ ଦୂରେଇ ରଖିବେ ସେତେ ଠିକ୍ ହେବ । ନ ହେଲେ ନେତି ଗୁଡ଼ ଯେତେବେଳେ କହୁଣୀକୁ ବୋହି ଯିବ ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ଆଖିରୁ ଝରୁଥିବା ଲୁହକୁ ପୋଛିବାକୁ ପାଖରେ କେହି ନ ଥିବେ ।

ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍ ଦେଇଛି ପରିଚୟ

ମୋ ଭିତରେ ବି ଏହି କଳାକୃତି ତିଆରି କରିବାକୁ ନେଇ ଆଗ୍ରହ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା । ଏଥିଯୋଗୁ ମା' ମୋତେ ଗୁରୁ ପ୍ରାଣକୃଷ୍ଣ ମହାନ୍ତିଙ୍କଠାରୁ ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଭାବେ ହସ୍ତକଳା ତାଲିମ ପାଇଁ ବୟୋବସ୍ତ୍ର କରାଇଥିଲେ । ଏଇଠୁ ଶିଖିବା ପରେ ମୁଁ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍ ବିଭିନ୍ନ କଳା କାରିଗରି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲି ; ଯାହାକି ଆଜି ମୋତେ ଜଣେ ଶିଳ୍ପୀର ପରିଚୟ ଦେଲା । ଏହିଥିରୁ ମୁଁ ମାସିକ ୩ରୁ ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ରୋଜଗାର କରିପାରିଲି । ୨୦୦୮ ମସିହାରେ ମୋର ବିବାହ ହୋଇଯିବାରୁ ଶାଶୁଘର ଗାଁ ଛାଡ଼ିଆ, ଚମ୍ପାପୁରରେ ରହିଲି । ମୋର

ହସ୍ତଶିଳ୍ପକଳା ସମ୍ପର୍କରେ ଶାଶୁଘର ଲୋକେ ଜାଣିଥିଲେ । ତେଣୁ ସେହି ଗାଁର କେତେଜଣ ମହିଳା ମୋଠାରୁ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ ନେବାକୁ ଚାହଁଲେ ; ଯେଉଁଥିରେ ମୋ ସ୍ୱାମୀ ପ୍ରଶାନ୍ତ ବେହେରା ସହଯୋଗ କରିଥିଲେ । ସେବେଠାରୁ ଆଉ ପଛକୁ ଚାହିଁନାହିଁ, ପ୍ରାୟ ୪୦ ଜଣ ମହିଳାଙ୍କୁ ତାଲିମଦେବା ପରେ ସେମାନେ ଏବେ କାଉଁଶରେ ବିଭିନ୍ନ ଘରକରଣା ସାମଗ୍ରୀ ଓ କଳାକୃତି ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି । ଏହି କଳାକୃତି ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ କଞ୍ଚାମାଲକୁ ଗଡ଼ମଧୁପୁର, ପଞ୍ଚୁପାଣ୍ଡବ ଅଞ୍ଚଳରୁ କେତେଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ସଂଗ୍ରହକରି ଆଣିଥାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହାର କିଲୋ ପିଛା ପ୍ରାୟ ୧ ଶହରୁ ୨ ଶହ ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ କିଣାଯାଇଥାଏ । ତା'ପରେ ସାଇଜ କରି ସେରୁଡ଼ିକୁ ଫାଳକରି କଟାଯାଏ । ପରେ ସେରୁଡ଼ିକୁ ଜରିରେ ଗନ୍ଧକପୁର ଦେଇ ସାଇଜିତ ରଖାଯାଏ । ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତି ବୁଣିବା ପୂର୍ବରୁ ସେହି ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍ ପାଣିରେ ଭଜାଇ ରଖିବାକୁ ପଡ଼େ । ତା' ପରେ ହସ୍ତଶିଳ୍ପୀମାନେ ଏଥିରେ ସୁନ୍ଦରସୁନ୍ଦର ବ୍ୟାଗ୍, ଫୁଲଦାନି, ମାଣପେଡ଼ି, ଟ୍ରେ, ଟୋପି ଆଦି ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରିଥାନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ୨୦ ଟଙ୍କାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ୨ ହଜାର ଟଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍ରେ ବୁଣାଯାଇଥିବା ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିକ୍ରି କରାଯାଇଥାଏ । ରାଜ୍ୟସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ଆୟୋଜିତ କେତେକ ମେଳା ତଥା ଶିଶିର ସରସ, ବାଲିଯାତ୍ରା, ଟୋଷାଳି, ଉତ୍କଳିକା ମେଳାରେ ଏହି ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ବିକ୍ରି କରାଯାଇପାରୁଛି । ଏଥିରେ ଏକାଧିକ ପରିବାରଙ୍କୁ ରୋଜଗାର ମିଳିବାରୁ ମହିଳାମାନେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିଛନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରୟାସ ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ କଳିଙ୍ଗ ରତ୍ନ ସମ୍ମାନ ସହ ୨୦୧୮ରେ ରାଜ୍ୟପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଛି ।

ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର କଳାକୃତିରେ ଘର ସଜାଇବାକୁ ଅନେକେ ପସନ୍ଦ କରିଥାନ୍ତି । ସେମିତି ଏକ ପାରମ୍ପରିକ ହସ୍ତକଳାଶିଳ୍ପ ହେଲା ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍ ; ଯେଉଁଥିରେ କଳାକୃତି ତିଆରି କରି ରୋଜଗାର କରିବା ସହ ନିଜର ଏକ ପରିଚୟ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଦାସିରାଣୀ ସେନାପତି । ଯାଜପୁର ଜିଲ୍ଲା ଗଡ଼ମଧୁପୁର ପଞ୍ଚାୟତ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଅଷ୍ଟାଗ୍ରାମର ଗିରିଧର ସେନାପତି ଓ ଶୈଳବାଳାଙ୍କ ସେ ହେଲେ ଝିଅ । ଦାସିରାଣୀ କୁହନ୍ତି, ମୁଁ ୮ମ ଶ୍ରେଣୀରେ ପଢୁଥିବାବେଳେ ମୋ ମା' କାଉଁଶ (ଗୋଲ୍ଡେନ୍ ଗ୍ରାସ୍)ରେ ବିଭିନ୍ନ କଳାକୃତି ଓ ଘରକରଣା ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରୁଥିବାର ଦେଖୁଥିଲି । ସମୟକ୍ରମେ

ପ୍ରାକୃତିକ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟର ଗନ୍ତାଘର ନୀଳାମ୍ବୁ ତିଳିକା ସମସ୍ତଙ୍କ ମନକୁ ସର୍ବଦା ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ତେବେ କେବଳ ତିଳିକା ନୁହେଁ ତା'ର ତଟଦେଶରେ ଏମିତି କେତେକ ସ୍ଥାନ ରହିଛି ; ଯାହା ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥାଏ । ସେମିତି ଏକ ସ୍ଥାନ ତିଳିକାର ପଶ୍ଚିମ ତଟଦେଶରେ ଅବସ୍ଥିତ ; ଯାହାର ନାଁ ହେଲା ନିମୁନାନାସୀ । ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲା ତିଳିକା ବ୍ଲକ ଅନ୍ତର୍ଗତ ହରିପୁର ଗ୍ରାମପଞ୍ଚାୟତ ଅଧୀନରେ

ନିମୁନାନାସୀ

ପାଇଁ ଆସୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକମାନଙ୍କୁ ତିଳିକା ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ସୁରକ୍ଷାପ୍ରତି ନଜର ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲାପରେ ଦେଖିବାକୁ ପାଇବେ ଛୋଟ ଛୋଟ ମୁଣ୍ଡିଆ ଆଉ ମୁକ୍ତ ଆକାଶର ଭାସମାନ ବଉଦ ; ଯାହାର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ତିଳିକା ଜଳରେ ଆହୁରି ଆକର୍ଷଣୀୟ ଦିଶେ । ତିଳିକା ମଧ୍ୟରୁ କୁଳଫେରନ୍ତା ତଲେଇଟଣା ନୌକାର ଦୃଶ୍ୟ, ତିଳିକା ତଟଦେଶରେ ଧାଡ଼ିଧାଡ଼ି ହୋଇ ଠିଆ ହୋଇଥିବା ଏକାଧିକ ତାଳଗଛ ସହ ନାରୀକେଳ ଉଦ୍ୟାନ ବେଶ୍ ମନୋରମ ।

ଆଉ ଏଇଠି ତିଳିକା ପବନରେ ଭାସି ଆସୁଥିବା ନାଉରିଆର ଉଦ୍ୟାନ ସଜୀବ ଆପଣଙ୍କ ମନକୁ ନିଶ୍ଚୟ ଆନମନା କରିଦେବ । ତିଳିକାରେ ସୂର୍ଯ୍ୟୋଦୟ ହେଉ କି ଅସ୍ତ ସୂର୍ଯ୍ୟର ଲାଲିକରିଣ କିମ୍ବା ଆକାଶରେ ଦଳଦଳ ପକ୍ଷୀ ସବୁକିଛି କାହାକୁ ବି ଆନମନା କରିଦେବ । ଏଠାରେ ମାଛମାରି ରୋଷେଇ କରିବାର ମଜା ନେବା ପାଇଁ ଅଭିଜ୍ଞମାଛଧରାଳିଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ । ନିମୁନା ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଜେଟିରେ ମା' କାଳିଜାଇଙ୍କ ଅନ୍ୟ ଏକ ଭବ୍ୟ ମନ୍ଦିର ନିର୍ମାଣ ହୋଇଛି ; ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ମକର ଉତ୍ସବ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ହୋଇଥାଏ । ନିକଟରେ ରହିଛି ଓଡ଼ିଶା ସରକାରଙ୍କ ଏକ ସରକାରୀ ନଡ଼ିଆ ଉଦ୍ୟାନ । ତିଳିକାରେ ନୌକାରେ ଆସିବା ବ୍ୟତୀତ ନିମୁନାନାସୀକୁ ସ୍ଥଳପଥରେ ଆସିବାକୁ ହେଲେ ଭୁବନେଶ୍ୱରରୁ ବାଲୁଗାଁ ଅଭିମୁଖେ ୧୬ ନମ୍ବର ଜାତୀୟ ରାଜପଥର କୁହୁଡ଼ି ଛକରେ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରୁ ହାଟବରଡ଼ି-ବାଲିଆ ଦେଇ କିମ୍ବା ନାଟୁଣୀଠାରୁ ହରିପୁର ଗାଁଦେଇ ଏଠାକୁ ଆସିବେ । -ବନବିହାରୀ

ରହିଛି ଏହି ସ୍ଥାନଟି । ବର୍ଷର ଅନ୍ୟ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା ବିଶେଷକରି ଶୀତ ଓ ଖରାଦିନେ ନିମୁନାନାସୀଠାରେ ବଣ ଭୋଜି କରିବାକୁ ଆଖପାଖ ଅଞ୍ଚଳର ସ୍କୁଲ କଲେଜ ପିଲାଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭକରି ବିଭିନ୍ନ ବର୍ଗର ଲୋକଙ୍କ ଭିଡ଼ ଜମିଥାଏ । ତେବେ ଏଠାରେ ଦିନବେଳା ବଣଭୋଜି

ସ୍ମୃତିରଞ୍ଜନ

ନୋଟ୍

ପପୁ ମଣ୍ଡୁକ: ସବୁ ନୋଟ୍ରେ ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ
ହସ୍ତାବଳୀ ଚେହେରାର ଫଟୋ କ'ଣ ପାଇଁ
ଅଛି ?

ମଣ୍ଡୁକ: ବୋକା, ଏତିକି ଜାଣିବୁ ?
କାନ୍ଦିବା ଫଟୋ ରଖୁଥିଲେ ନୋଟ୍ ଓଦା
ହୋଇଯାଇ ନ ଥାଆନ୍ତା ?

ଓଲଫ

ଗୋଲୁ: ବାପା ଓଲଫର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?
ବାପା: ଭଲରେ ବୁଝେଇକି କହୁଛି
ଶୁଣ । ଓଲଫର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଓଲଫ
ଆଉଟ୍ ଇନ୍‌ଫରମେସନ୍ ଫାଇଟିଂ
ଏଭରିଟାଇମ୍ ।

ପ୍ରି

ସ୍ତ୍ରୀ ସ୍ବାମୀଙ୍କୁ: ହେଲ ଦେଖୁଲି, ମୁଁ ତମ ପାଇଁ
ଗୋଟେ ଟି-ଶର୍ଟ ଆଣିଛି ।

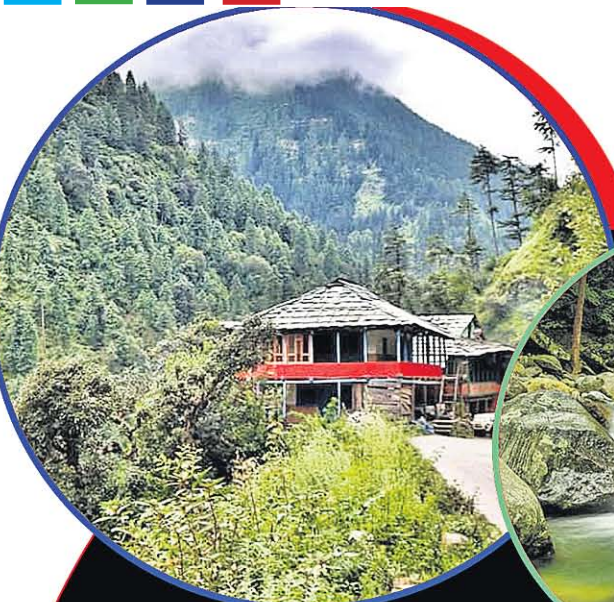
ସ୍ବାମୀ: କେତେ ଟଙ୍କା ପଡ଼ିଲା ?

ସ୍ତ୍ରୀ: ମାଗଣାରେ ଆଣିଛି ।

ସ୍ବାମୀ: ଆରେ ବାଃ ବଢ଼ିଆ । ହେଲେ ଏମିତି
କେମିତି ମିଳିଗଲା ?

ସ୍ତ୍ରୀ: ଶପିଂ ମଲ୍‌ରେ ଦେଖୁଲି ୮୦୦୦ ଟଙ୍କାର
ଶାଢ଼ୀରେ ଏଇ ସୁନ୍ଦର ଟି-ଶର୍ଟ ଟା ପ୍ରି ମିଳୁଛି ।
ଭାବିଲି ଏତେ ଭଲ ଟି-ଶର୍ଟ ହାତଛତୁ କେମିତି
କରିବି । ସେଥିପାଇଁ ଶାଢ଼ୀଟା କିଣିଦେଲି ।

ପ୍ରାକୃତିକ ଶୋଭାରେ ଭରା ଶୋଭା

ଡା'ଛଡ଼ା ଶୋଭାର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ଅଞ୍ଚଳରେ ଅନେକ ଛୋଟବଡ଼ ପାହାଡ଼, ଝରଣା, ହ୍ରଦ ସମେତ ବହୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ବି ଦେଖିପାରିବେ । ଯେମିତିକି: ଖୁଟର ଫଲ୍ ପଏଣ୍ଟ, ଜାଲୋରି ପାସ୍, ସେରୋଲସାର ହ୍ରଦ, ତିଆନ୍ ଉପତ୍ୟାକା, ରଘୁପୁର ଦୁର୍ଗ ଇତ୍ୟାଦି ଅନ୍ୟତମ । ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଲି ଯାଇପାରିବେ ।

ଦୁଃସାହସିକ କ୍ରୀଡ଼ାର ଆନନ୍ଦ
ଶୋଭାରେ ଯେହେତୁ ପାହାଡ଼ ଓ ଜଳାଶୟ ଆଦି ରହିଛି, ତେଣୁ ଏଠାରେ ଟ୍ରେକିଂ, ବୋଟିଂ ତଥା କାୟାକିଂ ଭଳି ଦୁଃସାହସିକ କ୍ରୀଡ଼ାର ବେଶ୍ ଭଲ ସୁବିଧା ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏଥିରେ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଏଠାରେ ଏହି ସବୁ କ୍ରୀଡ଼ାର ଭରପୂର ଆନନ୍ଦ ନେଇପାରିବେ । ଡା'ଛଡ଼ା ଏଠାରେ ଏହି ସବୁ କ୍ରୀଡ଼ା ଉପରେ ଗାଇଡ଼ଫାନ୍ସ ଦ୍ଵାରା ତାଲିମ ଦେବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବି ରହିଛି ।

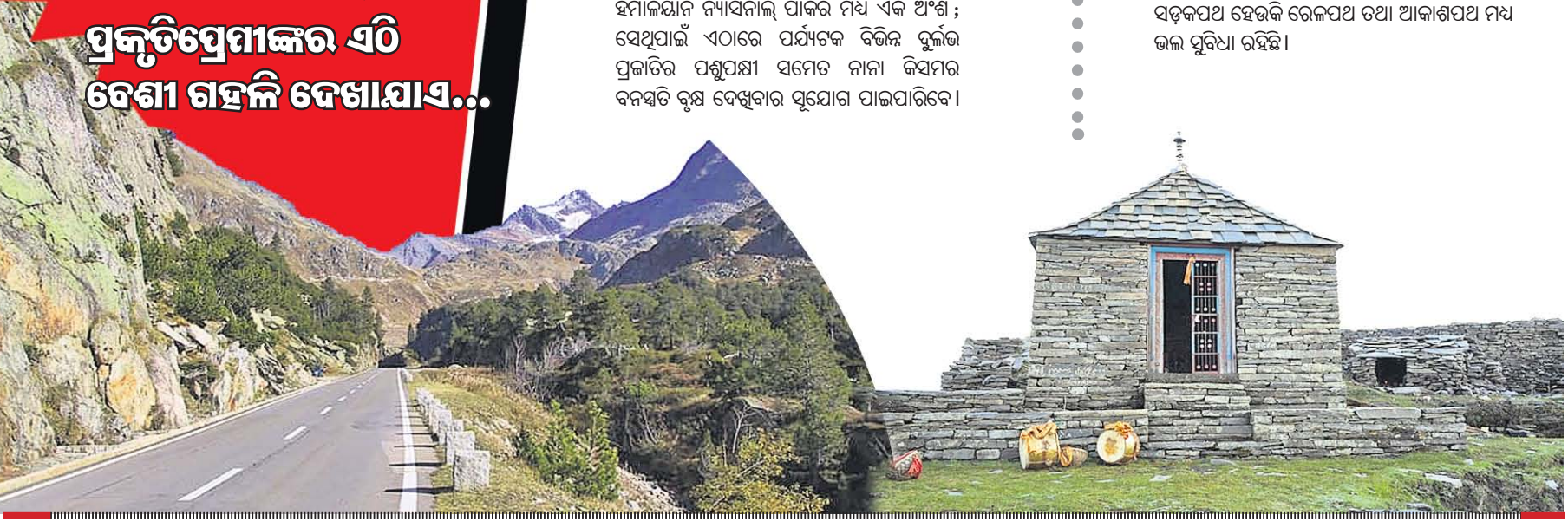
ପକ୍ଷୀ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ
ଜଙ୍ଗଲିଆ ପରିବେଶ ସାଙ୍ଗକୁ ଜଳାଶୟ ଥିବାରୁ ଏଠାରେ ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଖାସ୍ କରି ଶୀତଦିନ ହେଲେ ଦେଶ ବିଦେଶରୁ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ପକ୍ଷୀ ଏଠାକୁ ଉଡ଼ି ଆସିଥାନ୍ତି । କେବଳ ପକ୍ଷୀ ନୁହଁନ୍ତି ଏଠାରେ ନାନା ଜାତିର ପ୍ରଜାପତିଙ୍କୁ ବି ଦେଖିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି ।

କେବେ ଓ କେମିତି ଯିବେ
ବର୍ଷର ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ଏଠାକୁ ଯିବାର ସୁବିଧା ରହିଛି । ଏଠାକାର ପ୍ରାକୃତିକ ସୁନ୍ଦରତା ତଥା ଶାନ୍ତ ବାତାବରଣରେ କିଛି ସମୟ ବିତାଇବା ପାଇଁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଖାସ୍ କରି ଜୁନ୍ ମାସ ବେଳକୁ ଏଠାକାର ପାହାଡ଼ ତଳିଆ ଅଞ୍ଚଳରେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ଫୁଲ ଫୁଟୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଚାହିଁଲେ ଏହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାକୁ ବୁଲିବାକୁ ଯାଇପାରିବେ । ସେହିପରି ଶୋଭାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ସଡ଼କପଥ ହେଉକି ରେଳପଥ ତଥା ଆକାଶପଥ ମଧ୍ୟ ଭଲ ସୁବିଧା ରହିଛି ।

ଶୋଭା ହେଉଛି ହୀମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଏମିତି ଏକ ଗାଁ ; ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକୃତିର ଅପୂର୍ବ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିହେବ । ଜାଲୋରି ପାସ୍‌ଠାରୁ ମାତ୍ର ୫ କି.ମି ଦୂରରେ ଥିବା ଏହି ସ୍ଥାନର ଜଳବାୟୁ ବର୍ଷସାରା ବେଶ୍ ମନୋରମ ରହିଥାଏ । ଗୋଟିଏ ପଟେ ବରଫରେ ଭାଙ୍କି ହୋଇ ରହିଥିବା ହୀମାଳୟ ଶ୍ରେତ୍ରର ଅପୂର୍ବ ଶୋଭାକୁ ଏହି ଗାଁ ନିକଟରୁ ଦେଖିବା ଆକର୍ଷଣୀୟ ଲାଗୁଥିବାବେଳେ ଅନ୍ୟପଟେ ଗାଁ ପାଖରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କୁ ବେଶ୍ ମତୁଆଲା କରିଥାଏ । ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ପ୍ରାୟତଃ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ଼ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ ।

କ'ଣ ଦେଖିବେ
ସୂଚନାଦ୍ଵୟାୟୀ, ଶୋଭା ଗାଁଟି କୁଆଡ଼େ ଗ୍ରେଟ୍ ହିମାଳୟାନ ନ୍ୟାସନାଲ୍ ପାର୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ଅଂଶ ; ସେଥିପାଇଁ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ବିଭିନ୍ନ ଦୁର୍ଲଭ ପ୍ରଜାତିର ପଶୁପକ୍ଷୀ ସମେତ ନାନା କିସମର ବନସ୍ପତି ବୃକ୍ଷ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇପାରିବେ ।

ପ୍ରକୃତିର ଅପରୂପ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟକୁ ମନଭରି ଉପଭୋଗ କରିବା ସହ ବିଭିନ୍ନ ଆକର୍ଷଣୀୟ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିବାର ସୁଯୋଗ ରହିଛି ହୀମାଚଳ ପ୍ରଦେଶର ଶୋଭାଠାରେ । ଖାସ୍ ସେଥିପାଇଁ ବର୍ଷର ସବୁ ସମୟରେ ଏଠାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କର ଭିଡ଼ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ବିଶେଷକରି ପ୍ରକୃତିପ୍ରେମୀଙ୍କର ଏଠି ବେଶୀ ଗହଳି ଦେଖାଯାଏ...

ଗ୍ୟାସ୍ ବୁଲ୍ବାର ଶିଖା ନୀଳ କାହିଁକି

କେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖନ୍ତି କି ଯେବେ ଦିଆଯିଲି ଜଳାଯାଏ ତାହାର ଶିଖା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ। କିନ୍ତୁ ଗ୍ୟାସ୍ ବୁଲ୍ବ ଜଳାଗଲେ ତା'ର ଅଗ୍ନି ଶିଖା ନୀଳ ରଙ୍ଗର ଦେଖାଯାଏ। ହେଲେ ଏମିତି କାହିଁକି ହୁଏ କେବେ ଭାବିଛନ୍ତି? ଜାଣନ୍ତୁ ଏହାର କାରଣ..

ପ୍ରଥମେ ଜାଣିବା ଅଗ୍ନିଶିଖା କେମିତି ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ। ନିଆଁ ହେଉଛି ଏକ ଏକ୍ଜୋଥର୍ମିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା। ଏହା ଏମିତି ଏକ ରାସାୟନିକ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା; ଯାହା ଉତ୍ତାପ କିମ୍ବା ଲାଲ୍ ର ଆକାରରେ ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ କରେ। ଆମେ ଯେଉଁ ଲକ୍ଷନ ବ୍ୟବହାର କରୁ ସେ ସବୁ କାର୍ବନ ଆଧାରିତ। ସେ ଏଲ୍‌ଫିକ୍ ଗ୍ୟାସ୍ ସିଲିଣ୍ଡର ହେଉ ଅବା ମହମବତୀ କି ଦିଆଯିଲ। ତଥାପି ଏ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଗ୍ନି ଶିଖାର ରଙ୍ଗରେ ଅନ୍ତର ଥାଏ। ଏଭଳି ଘଟେ କାରଣ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଅମ୍ଳଜାନ ଥାଏ। ସବୁ କାର୍ବନିକ ପଦାର୍ଥର ନିର୍ମାଣ ପରମାଣୁରେ ହୋଇଥାଏ। ଏହାମଧ୍ୟରେ ଗ୍ଲୁଟ୍ରୋନ, ପ୍ରୋଟୋନ ଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନ ଥାଏ। ଗ୍ଲୁଟ୍ରୋନ ଓ ପ୍ରୋଟୋନ

ପରମାଣୁର କେନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ମାଣ କରନ୍ତି। ଯେବେ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନ ନିଷ୍କ୍ରିୟ ହୋଇ ଫୋଟୋନରେ ଚାର୍ଜ ଟ୍ରାନ୍ସଫର କରେ ସେତେବେଳେ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଅଗ୍ନି ଶିଖା ସଂସ୍କରଣରେ ଯେବେ ଅମ୍ଳଜାନ ଆସେ ସବୁ କାର୍ବନ ପରମାଣୁ କାର୍ବନ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଏ। ଯଦି ଅମ୍ଳଜାନ ବେଶି ପରିମାଣରେ ଥାଏ ତେବେ କାର୍ବନକୁ ପୂରାପୂରି କାର୍ବନ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିଦିଏ। ଫଳରେ ଶିଖା ନୀଳ ରଙ୍ଗର ହୁଏ। ଯଦି ଅମ୍ଳଜାନ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ମାତ୍ରାରେ ନ ଥାଏ ତେବେ କାର୍ବନ, କାର୍ବନ ଡାଇଅକ୍ସାଇଡରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇପାରି ନ ଥାଏ। ଫଳରେ ଶିଖାର ଉପର ଭାଗ କଳା ଦେଖାଯାଏ। ମହମ, କାଠ, ଦିଆଯିଲ, କାଗଜ ଆଦିକୁ ଜଳି କାର୍ବନ ଅଣୁ ବୋଲି କୁହାଯାଏ। ଯଦି ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅମ୍ଳଜାନ କଥା ଦେଖାଯାଏ ତେବେ ଏଥିରେ କାର୍ବନର

ଅନୁପାତିକ ପରିମାଣ ଅଧିକ ଥାଏ। ତେଣୁ ଏଗୁଡ଼ିକର ଅଳ୍ପକାରଣ ତ ହୁଏ ହେଲେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇପାରେନା। ତେଣୁ ଏଥିରୁ ବାହାରିଥିବା ଅଗ୍ନିଶିଖା ନାରଙ୍ଗୀ ଅବା ହଳଦିଆ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥାଏ। ଏଲ୍‌ଫିକ୍ ଓ ମିଥେନ ଭଳି ଲକ୍ଷନରେ କିନ୍ତୁ ବହୁତ କମ୍ କାର୍ବନ ଥାଏ। ତେଣୁ ଏହାସହ ଯେବେ ଅମ୍ଳଜାନ ମିଶେ ଅମ୍ଳଜାନ ପୂରାପୂରି ନିଜର କର୍ତ୍ତା ଜମେଇ ଦିଏ। ତେଣୁ ଏଥିରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଗ୍ନି ଶିଖା ନୀଳ ଦେଖାଯାଏ। ସାଧାରଣ ଭାଷାରେ କହିବାକୁଗଲେ କୌଣସି ଅଗ୍ନିଶିଖାର ରଙ୍ଗ ନିର୍ଦ୍ଦାରଣ ବାୟୁମଣ୍ଡଳର ଅମ୍ଳଜାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଏହା ଜଳୁଥିବା ଜିନିଷର କାର୍ବନ ସହ ଯେଉଁଭଳି ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କରେ ଅଗ୍ନିଶିଖାର ରଙ୍ଗ ସେହିଭଳି ହୋଇଯାଏ।

ସ୍ବାସ ଡାଇଡିଂ ସହ କ୍ୟୁବ୍ ସଲ୍‌ଭ

ସମସ୍ତେ ଜାଣନ୍ତି ଗ୍ୟୁବିକ୍ କ୍ୟୁବ୍ ସଲ୍‌ଭ କରିବା ଆଦୌ ପିଲା ଖେଳ ନୁହେଁ। ପଇଲକୁ ବୁଡ଼ି ତାକୁ ବୁଲାଇ ବୁଲାଇ ସଲ୍‌ଭ କରିବାକୁ ହୁଏ। ଏଥିପାଇଁ ବହୁତ ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଚେଷ୍ଟା ଜରୁରୀ। ଅନ୍ୟପକ୍ଷେ ସ୍ବାସ ଡାଇଡିଂ ଏକ ଡେୟାର ଡେଭିଲ୍ ଷ୍ଟଙ୍କ। ଦୁର୍ବଳ ହୃଦୟର ମଣିଷ ତ ଏହାକୁ କେବେ ଟ୍ରାଏ କରିବାକୁ ବି ଚାହିଁବେ ନାହିଁ। କାରଣ ଉତ୍ତୁଷ୍ଟରୁ ଶହ ଶହ କି.ମି. ଉପରେ ଆକାଶରେ ସ୍ବାସ ଡାଇଡିଂ କରିବା ପାଇଁ ସାହସ ଥିବା ନିହାତି ଜରୁରୀ। ତେବେ ପଶ୍ଚିମ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିଆର ୧୭ ବର୍ଷୀୟ ସାମ୍ ସିରାକି ଯେମିତି ସାହସୀ ସେମିତି ବୁଦ୍ଧିମାନ ବି। ସେଥିପାଇଁ ତ ସେ ଏକ ଦୁଃସାହସିକ ରେକର୍ଡ କରିପାରିଛନ୍ତି। ଯେଉଁଥିରେ ସାମ୍, ଜୁରିନ୍ ବେ'ର ୧୪୦୦୦ ଫୁଟ୍ ଉଚ୍ଚତାରୁ ଏରୋପ୍ଲେନ୍‌ରୁ ଡେଇଁ ସ୍ବାସ ଡାଇଡିଂ କରିବା ସହ ଏକ ଗ୍ୟୁବିକ୍ କ୍ୟୁବ୍‌କୁ ୨୮.୨୫ ସେକେଣ୍ଡରେ ସଲ୍‌ଭ କରି ଗିନିଜ୍ ଖାଲ୍‌ତ ରେକର୍ଡ୍‌ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଛନ୍ତି। ଘଣ୍ଟାକୁ ୨୦୦ କି.ମି. ବେଗରେ ତଳକୁ ଖସିବା ସମୟରେ ସେ କ୍ୟୁବ୍ ସଲ୍‌ଭ କରୁଥିଲେ। ପବନ ସେହି ସମୟରେ ଏତେ ଜୋରରେ ପିଟି ହେଉଥିଲା ଯେ, ଦେଖିବା ଏମିତି କି କ୍ୟୁବ୍‌କୁ ଧରି ସଲ୍‌ଭ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ମନେହେଉଥିଲା। ପଇଲ୍ ଉପରେ କନସନ୍‌ଟ୍ରେଟ୍ କରି ହେଉ ନ ଥିଲା। ଏଣେ ହାତରୁ ପଇଲ୍ ଖସିଯିବାର ସମ୍ଭାବନା ବେଶି ଥିଲା। ଏଭଳି କଠିନ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ଜୀବନ ପ୍ରତି ଭୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ସାମ୍, କନସନ୍‌ଟ୍ରେଟ୍ କରି ପଇଲ୍ ସଲ୍‌ଭ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ। ଆଉ ଗିନିଜ୍ ଖାଲ୍‌ତ ରେକର୍ଡ୍‌ରେ ନିଜ ନାମକୁ ସାମିଲ କଲେ।

କଥା ଟାଟ୍

ଶ୍ରୀମାନ୍ ସର୍ବଗିଳା

ଦେ' ଦିବସ

ରାହୁଳ ରାହୁ ଭଳି ରାଉ ରାଉ ହୋଇ ଗୁଡ଼ାଏ ଗାଳି ଦେଉଥିଲା ପଞ୍ଜିକାରମାନଙ୍କୁ । କହିଲା କି ପାଠ ପଢ଼ି ଭବିଷ୍ୟତ ବନ୍ଧା ବୋଲାଉଛ ହେ ! ଯେବେ ଗଣନା କରି ଜାଣୁନା, ତେବେ ପାଞ୍ଜିପତର ଲେଖା ବେପାର ଛାଡ଼ିଦେଉନା କିଆଁ ? ସବୁ ବରଷ ସେଇ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ପରବ-ପର୍ବାଣୀ, ବାହା ତିଥି, ବ୍ରତଘର, ମାସାନ୍ତ ସଂକ୍ରାନ୍ତି କଥା ଲେଖି, ପାଞ୍ଜି ବିକ୍ରିକରି ଯେତିକି ଧନ କମାଉଛ, ଯଦି ତାକୁ ଛାଡ଼ି ଲଭର୍ସ-ଡେ', ମଦର୍ସ-ଡେ', ଫାଦର୍ସ-ଡେ', ଚକୋଲେଟ-ଡେ', ରୋଜ୍-ଡେ', ପ୍ରପୋଜ-ଡେ', ହର୍ସ-ଡେ', କିସ୍-ଡେ', ଭାଲେଣ୍ଟାଇନ-ଡେ' ଇତ୍ୟାଦି କେବେ କୋଉଦିନ ପାଞ୍ଜିରେ ଛାପିପାରନ୍ତି, ତେବେ ମୁଁ ହଲପକରି କହୁଛି.. ତମ ପାଞ୍ଜି ବେପାର ହଜାର ଗୁଣା ବଢ଼ିଯାଇ ସାରକାଣି । ଧେଉ, ତମ କାଗଜ-ପାଞ୍ଜିର ପୃଷ୍ଠା ଓଲଟାଇବାଠାରୁ ଆମ ଟିପପଣ ପାଞ୍ଜି ବହୁତ ଗୁଣରେ ଭଲ । ସିଏ ତ ସୋସିଆଲ ମିଡ଼ିଆରେ କୋଉଦିନ କାହାର ଜନମ ଦିନ.. ହାପି ବାର୍ଥ-ଡେ' ଆଗୁଆ ଗଣନା କରି ଜଣେଇ ଦେଉଛି । ତୁଛାକୁ ତମ ପାଞ୍ଜି କଣ ଘରେ ସାଇତିଲେ.. କି ଲାଭ ମିଳୁଛି ? ତମ ପାଞ୍ଜି ଉପରେ ଭରସାକରି ସିନା ମୋର ମରଣ ଦଣ୍ଡା ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ! ନ ହେଲେ କ'ଣ ମୋ ପ୍ରେମିକା ସୋନାଲିର ନାଲିଆଖି ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଆଥାନ୍ତା ନା ଧନ ଧନ ଡାକୁଥିବା ବୁଣ୍ଡରୁ ତା'ର ଧୂଆର ବଚନ ଶୁଣି, ବିଷପାନ କରିବାକୁ ମୋ ମନ କହିଥାଆନ୍ତା ? ତା' ବାର୍ଥ-ଡେ' ବେଳକୁ ମୋ ଟିପପଣା ଡିଜିଟାଲ ପାଞ୍ଜିଟା ବିଚିତି ଯାଇଥିବାରୁ ବହୁ କ୍ରୋଧର ଶିକାର ହେଲି । ଶେଷରେ ସରି ସରି ଶବ୍ଦରେ ତା ମନକୁ ଭୁଲେଇ କ୍ଷମା ପାଇଲି । ପରେ କିନ୍ତୁ ସେ ପ୍ରେକ୍ଷଣିୟ-ଡେ'ରେ ମୋଠାରୁ କିଛି ସରପ୍ରାଇଜ୍ ପାଇବା ଆଶାରେ ଅନେଇ ବସିଥିଲା । ମୁଁ ଯେବେ ଆଗୁଆ ତା' ମନକଥା ଜାଣି ଠିକ୍ ଏଇ ଡେ'ରେ ଆଇ-ଫୋନ ଉପହାର ଦେଇଥାନ୍ତି, ସେ କ'ଣ ଆଉ କୁଆଡ଼େ ଯାଇଥାନ୍ତା । ସେତିକି କରି ପାରିଲିନି ବୋଲି, ମୋ ସମ୍ପର୍କକୁ ବ୍ରେକପ୍ କରି, ମୋ ଶତ୍ରୁ-ସତ୍ରୁରା କଷ୍ଟାକୃତ ପୁଅ ସତିଆଠାରୁ ମୋବାଇଲ୍ ପାଇ ତା' ବାଇକି ପଛରେ ବସି, ମତେ ବାୟ ବାୟ କହି ଚାଲିଗଲା ! ସେ ମୋ ଆଗରେ ଗଲାନି ଯେ, ବରଂ ମୋ ରାଗ ବହେ ମୁଣ୍ଡକୁ ଚଢ଼େଇ ଚାଲିଗଲା । ତା' ତାହଲ୍ୟଭରା ହସ ଚାହାଣି-ମୋ ଛାତିକି ଫଟେଇଲା ପରି ଲାଗିଲା । ଆଉ କେତେ ଧର୍ଯ୍ୟଧରି ସହିଥାଆନ୍ତି ? ତେଣୁ ବିଷ ଖାଇଦେଲି । ହେଲେ, ତା'ଭରଖାନାରେ ଗୁଡ଼ାଏ କଲବଲ ହୋଇ ବଞ୍ଚିଗଲି । ଏତେସବୁ ଘଟଣା ରାହୁଳ ସିନା ତା' ସାଙ୍ଗ ରବି ଆଗେ କହିଲାକୁ ଆମେ ଜାଣିଲୁ । ନ ହେଲେ ତ ରାହୁଳ ମରିଯାଇଥିଲେ, ଯାଇଥା'ନ୍ତା ! ଏଇ କେଇ ବରଷ ହେଲା ଆମ ଭାରତ ଭିତରକୁ ବିଦେଶୀଏ

ଧସେଇ ପଣି ଅଧିକାର ଜାହିର କଲାଭଳିଆ କେତେ ନୂଆ ନୂଆ ଡେ' ସବୁ ପଣି ଆସିଛନ୍ତି । ଏସବୁ ଡେ' ପାଳନରେ କିଏ ହସେ ତ କିଏ ରୁଷେ । ପୁଣି କିଏ କାହାଠୁ ଭଲ ଶୋଷେ ତ ପୁଣି କିଏ ନିଜ ମୂଲ୍ୟବାନ ଜୀବନ ନାଶେ । ହେଲେ ମୋ ଭଳି ଅଧାପାଠୁଆ ଓଡ଼ିଆ ଲୋକଙ୍କୁ ଏଇସବୁ ଡେ'ଗୁଡ଼ାକ ଖାଲି ଦେ.. ଦେ.. ବୋଲି କାନକୁ ଶୁଭେ ! ରାହୁଳଠାରୁ ସବୁ ଶୁଣି ରବି କହିଲା.. ତୁ ଯେବେ ମରିଯାଇଥାଆନ୍ତୁ, ତେବେ ତୋ ସେଇ ସୁନ୍ଦରୀ ସୋନାଲି ଦୁଃଖ ନ କରି ବରଂ ବେଶି ଖୁସି ହୋଇଥାଆନ୍ତା । କଷ୍ଟଗଲା ଭାବି ତୋ ଶତ୍ରୁ ସତ୍ରୁରା ପୁଅ ସତିଆ ସାଙ୍ଗରେ

କେତେ ରଙ୍ଗରେ ରୋମାନ୍ସ କରିବାର ମୌକା ଛାଡ଼ି ନଥାନ୍ତା । ହେଲେ ତୋତେ ଜନମ ଦେଇଥିବା ବାପା-ମା' ଏକମାତ୍ର ପୁଅକୁ ହରେଇ ଯେଉଁକଷ୍ଟ ପାଇଥାନ୍ତେ ସେ ସବୁ ପାପ ତତେ ଲାଗିଥା'ନ୍ତା । ହଉ, ଛାଡ଼ି ସେ କଥା । ଆଉ ମନବ୍ୟଥା ନ କରି ତୁ ଲାଗିଯା.. ନୂଆ ଗର୍ଲ-ଫ୍ରେଣ୍ଡ ଅର୍ଜନରେ ! ମୁଁ ତୋତେ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣେଇ ସଫଳତା କାମନା କରୁଛି । ଆହା, ଏମିତିଆ ସଫଳ ଗୁରୁଖାଣ୍ଡିଆ ସାଙ୍ଗର ଶୁଭେଚ୍ଛା କ'ଣ ବିଫଳ ଯାଏ ? ମିଳିଲା । ସୋନାଲି ଜାଗାରେ ସବିତା ।

ସୋନାଲିଠାରୁ ଠୋକର ଖାଇ ଠିକିଥିବାରୁ ଆଉ କୋଉ ଡେ'ରେ ଠକି ନ ଥିଲା ସବିତାକୁ । ସବୁ ଡେ'ରେ ତାକୁ ଉପହର ଦେଉଥିଲା । ହେଲେ ରାହୁଳ ଯାହା ଚାହୁଁଥିଲା, ସାବିତ୍ରୀ ନ ମିଳିବାରୁ ଭାବୁଥିଲା.. ଏତେସବୁ ଟଙ୍କାଫ ଇନ୍‌ଭେଷ୍ଟମେଣ୍ଟ କ'ଣ ବୁଝାଗଲା କିଆଡ଼ ? ହେ ନା, ନା ! ଅଫର ମିଳିଗଲା ! ଦିନେ ସାବି ସୁମଧୁର ସ୍ୱରରେ ରାହୁଳକୁ କହିଲା.. ଆଜି ଆମ ଘରକୁ ରାତି ଏଗାରଟା ବେଳେ ଆସିବ, ରାଣ ରହିଲା । ଯା'ହେଉ ରାହୁଳ ଭାବିଲା ତା' ସାବି ଧନ ପାଇଁ ଧନ ଉଡ଼େଇ ଲଥପ୍ ହେଉନି । ଏତେଦିନର ତୃଷାର୍ତ୍ତ ଶୁଷ୍କପ୍ରାଣର ଶୋଷ ମେଣ୍ଟିବ.. ଏଇଆ ଭାବି ତା' ବ୍ୟଗ୍ରତା ବଢ଼ିଗଲା । ସେ ଦୃଢ଼ନିଶ୍ଚିତ ଥିଲା ସାବି ଛଡ଼ା ଆଉ କେହି ତା' ଘରେ ନ ଥିବେ । ତେଣୁ ଯଥାସମୟରେ ରାତି ଅଧରେ ପହଞ୍ଚି ସାବିକି ଆଲିଙ୍ଗନ କରନ୍ତେ, ହଠାତ୍ ତା' ଦୁଷ୍ଟରେ କରୁଣ କ୍ରନ୍ଦନ ଚିତ୍କାର ଶୁଣି ରାହୁଳର ପିଲେହି ପାଣି ! ଖୁସିର ମାହୋଲ ଏକ ବାରେ ନିହାଳ ! ଘର ଭିତରୁ ଧାଇଁଆସିଲେ ସାବି ବାପା ବୋଉ, ଭାଇ ଭଉଜ ଓଗେର । ଶୂନ୍ୟ ଶୂନ୍ୟ ଟେକିନେଲେ ଗୁହ ମଧ୍ୟକୁ.. ଯେମିତି କ୍ଳାଜକୁ ଟେକିନିଅନ୍ତି ବରବେଶ ବେଳେ ! ଅନେକ ପ୍ରକାର ଉପଚାରରେ ଏକାବେଳେ ସମସ୍ତେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଚାଲିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଭଙ୍ଗୀରେ ବସେଇ, ଶୁଆଇ, ଉଠେଇ, ଜାବୁଡ଼ିଧରି ବଳେଇ ବଳେଇ ଖୁଆଇ ଚାଲିଲେ । ଯେତେ ମନାକଲା ରାହୁଳ... ଆଉ ଖାଇବିନି ବୋଲି, ସେ କିନ୍ତୁ ମନଇଚ୍ଛା ଖୁଆଉଥିଲେ, ତାଙ୍କ ମନ ବୋଧ ହେବାଯାଏଁ । ରାହୁଳ ତା' ଜୀବନରେ ଏମିତି ଚର୍ଚ୍ଚା କେବେ ପାଇ ନ ଥିଲା । ଖାଉ ଖାଉ ତା' ଧେଡୁ-ଚେହେରା ପୂରା ପେଟ ପିଠି ମିଶି ଗୋଲଗାଲ ଦିଶିଲା । ହଠାତ୍ ଯେମିତି ବଦହଜମିଆ ପାଇଖାନା ମତାଏ, ସେମିତି ସେଇଠୁ ଉଠି ଧାଇଁଲା । ତାକୁ ବାଟ-ଘାଟ, ଖାଲ-ଢିପ ସବୁ ସମାନ ଦିଶୁଥିଲା । ତା'ପରଠାରୁ ତା'ର ଏଇ ଡେ' ପାଳନ ତଥା ସୁନ୍ଦରୀ ତରୁଣୀଙ୍କ ସହ ବନ୍ଧୁକ ସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ପ୍ରବଳ ବୈରାଗ୍ୟ ଆସିଗଲା । ଖାଲି ମନମାରି ବସୁଥିଲା । କାରଣ କ'ଣ ଜାଣିବାକୁ ତା' ପିତା-ମାତା ଯେତେ ପଚାରି ପଚାରି ବିଫଳ ହେବାପରେ, ଜାତକ ନେଇ ଜ୍ୟୋତିଷ ମହାଶୟକୁ ଦେଖେଇଲାକୁ ସେ କହିଲେ.. ପୁତ୍ରର ଗ୍ରହବୋଷ୍ଟକୁ ପ୍ରେମରେ ବିଫଳ.. ବାରମ୍ବାର ଯୋଧା, ଅଯଥା ଅପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଧନ ବ୍ୟୟ ସହିତ ପ୍ରବଳ ଅପମାନ ପ୍ରାପ୍ତି ହୁଏ ଏଇ ମନସ୍ଥାପନ ଅସଲ କାରଣ । ତେଣୁ ଗ୍ରହ-ଶାନ୍ତି ପୂଜା କରି କରନ୍ତୁ ବୋଷ ନିବାରଣ । ଏକଥା ପରେ ଘର ଲୋକଙ୍କ ଶୋଧାଗାଳିରେ ରାହୁଳର ମୁଣ୍ଡ ଝାଲି ଝାଲି ହୋଇଯାଉଥିଲା । ସେପଟେ କିନ୍ତୁ ସବିତା ବନାମ ସାବି ବହୁ ପ୍ରେମିକପ୍ରବରଙ୍କ ଠାରୁ ପାଇଆସିଥିବା ଯୋଧାର ପ୍ରତିଶୋଧ ପାଇଁ ରାହୁଳ ପରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଫସେଇବାର ନାଟକ ଜାରି ରଖୁଥିଲା.. ଶିସ୍ତା ପ୍ରେକ୍ଷଣିୟ କରୁଥିବା ପ୍ରେମିକଗଣଙ୍କୁ ଉଚିତ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ।

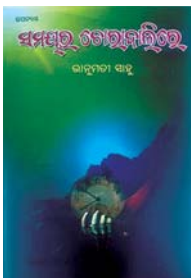
- ମଙ୍ଗଳଜୟନ୍ତ, ପୁରୀ
ମୋ: ୭୦୦୮୧୮୮୮୪୭

ପୁସ୍ତକ ସମୀକ୍ଷା

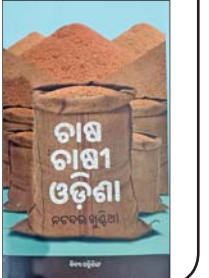
ପ୍ରେସିଡେଣ୍ଟ ଡ୍ରୋପଦୀ ମୁର୍ମୁ
ଏ ରିଫ୍ଲେକ୍ସନ୍ ଅଫ ଟେଞ୍ଜି ଭାରତ
ଲେଖିକା- ଡ.ବିଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାନ୍ତି, ଜ୍ଞାନ ପଦ୍ମବିଜ୍ଞାନୀ ହାଉସ,
ଅନ୍‌ସାରୀ ରୋଡ୍, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀ-୨, ମୂଲ୍ୟ-୬୩୦ ଟଙ୍କା
'ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡ୍ରୋପଦୀ ମୁର୍ମୁ ଏ ରିଫ୍ଲେକ୍ସନ୍ ଅଫ ଟେଞ୍ଜି ଭାରତ' ପୁସ୍ତକର ଲେଖିକା ଡ.ବିଜୟ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାନ୍ତି । ଏଥିରେ ୧୩ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଛି । ପ୍ରଥମେ ଭାଗ୍ୟବାଦୀ ଔଷ, ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା, ବିବାହ ଓ ମାତୃତ୍ୱ, ପରିବାର, ୨୫ବର୍ଷର ରାଜନୈତିକ ଯାତ୍ରା, ଦୁଃଖ ଏବଂ ଶୋକ, ଲୋକଙ୍କ ରାଜ୍ୟପାଳ, ଶିକ୍ଷା ଆଲୋକ ବର୍ତ୍ତକା, ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ନିର୍ବାଚନ, ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷା ଓ ସଂସ୍କୃତିର ପ୍ରଚାର ଓ ବିଭିନ୍ନ ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତାମତ ଶେଷରେ ରହିଛି । ପୁସ୍ତକଟି ଡ୍ରୋପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନ ଏବଂ ଘଟଣାକୁ ନେଇ ରଚିତ ହୋଇଛି । ଏଥିରେ ସୁଦୃଶ୍ୟ ରଙ୍ଗିନ ଫଟୋ ସହିତ ମୁର୍ମୁଙ୍କ ବିଷୟରେ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନା କରାଯାଇଛି । ପୁସ୍ତକଟି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଡ୍ରୋପଦୀ ମୁର୍ମୁଙ୍କର ଏକ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ତଥ୍ୟ ସମ୍ବଳିତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନୀ ଯାହା ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ୍ ଭାବେ ପାଠକାୟତା ଲାଭ କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସମୟର ଚୋରାବାଲିରେ
ଲେଖିକା- ଭାନୁମତୀ ସାହୁ
ପ୍ରକାଶକ-ବନପୁଲ, ଭିଏସ୍‌ଏସ୍ ନଗର
ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୦, ମୂଲ୍ୟ-୧୬୦ ଟଙ୍କା
ସମୟର ଚୋରାବାଲିରେ ଭାନୁମତୀ ସାହୁଙ୍କ ଉପନ୍ୟାସ । ଏଥିରେ ୯ଟି ପରିଚ୍ଛେଦ ରହିଛି । ଚନ୍ଦନ ଓ ଭାବନା ଚରିତ୍ରକୁ ଲେଖିକା ତମଜାର ଭାବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ସେ କହିଛନ୍ତି, ସଂସାର ଜଞ୍ଜାଳମୟ । ବୟସର ପାହାଚରେ ଚଢ଼ୁ ଚଢ଼ୁ କେତେ ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଜୀବନଟି ସୁଖମୟ ହୁଏ ତାହାହିଁ ମଣିଷ ବୁଝେ । ମଣିଷ ପଶୁ ନୁହେଁ ଯେ, ଆତ୍ମୀୟଙ୍କ ସହଯୋଗ ବିନା ସାୟାହୁର ସମୟ ଚକ୍ରକୁ ଏକା ଏକା ପାର କରିଯିବାର ସାହାସ ଯୁଗାଳ ପାରିବ । ଉପନ୍ୟାସରେ ଯେଉଁ ଚରିତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଆଯାଇଛି ତାହା ନିଖୁଣ ଭାବେ ଚିତ୍ରଣ କରାଯାଇଛି । ଯାହା ପାଠକଙ୍କୁ ବାନ୍ଧି ରଖିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

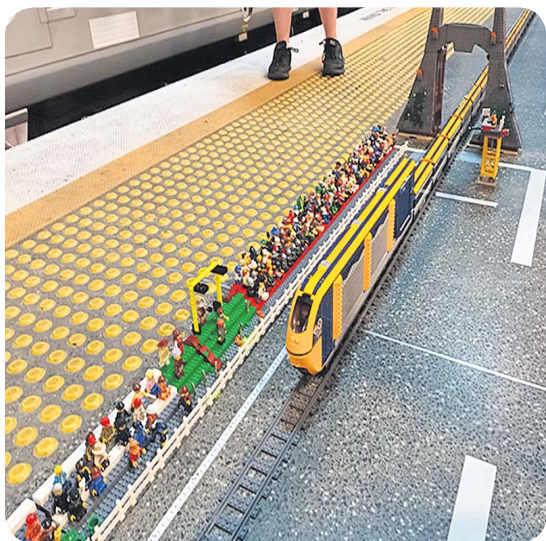

ଚାଷ ଚାଷୀ ଓଡ଼ିଶା
ଲେଖକ- ନଟବର ଖୁଣ୍ଟିଆ, ପ୍ରକାଶକ- ବିଦ୍ୟା ପବ୍ଲିଶିଂ
ଇଙ୍କ ଟରେଣ୍ଟୋ, କାନାଡା, ମୂଲ୍ୟ- ୪୭୫ ଟଙ୍କା
ପୁସ୍ତକଟି ନଟବର ଖୁଣ୍ଟିଆଙ୍କ ଲିଖିତ ପ୍ରବନ୍ଧ ସଂକଳନ । ଏଥିରେ ୨୫ ଅଧ୍ୟାୟ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । ୨୦୧୪ରୁ ୨୦୨୪ ମଧ୍ୟରେ ଓଡ଼ିଶାର ଚାଷ ଓ ଚାଷୀଙ୍କ ସମସ୍ୟା ତା'ର ସମାଧାନକୁ ନେଇ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକ ଏଥିରେ ରହିଛି । ଏଥିରେ କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଅର୍ଥନୀତିରେ କୃଷକର ଭୂମିକା, କୃଷି ବିକାଶର ସମସ୍ୟା ଓ ସମାଧାନ, ଚାଷର ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ସରକାରୀ ଯୋଜନା ଏବଂ କୃଷି ଭିତ୍ତିକ ଶିଳ୍ପନୀତି ସମ୍ପର୍କରେ ଲେଖାମାନ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଓଡ଼ିଶା ଏକ କୃଷି ପ୍ରଧାନ ଗ୍ରାମ ବହୁଳ ରାଜ୍ୟ । ହେଲେ ଚାଷୀ ଅବହେଳିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି । ଯେତେ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ବି ସେମାନଙ୍କ ମେରୁଦଣ୍ଡ ସଳଖୁ ପାରୁନାହାନ୍ତି । ପୁସ୍ତକଟି ଏତିହାସିକ ଦସ୍ତାବିଜ୍ ନୁହେଁ ବରଂ କୃଷି ସହିତ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳର ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ଦିଗବାରେଣୀ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ବହିଟି ପାଠକାୟତା ଲାଭ କରିବ ବୋଲି ଆଶା ।

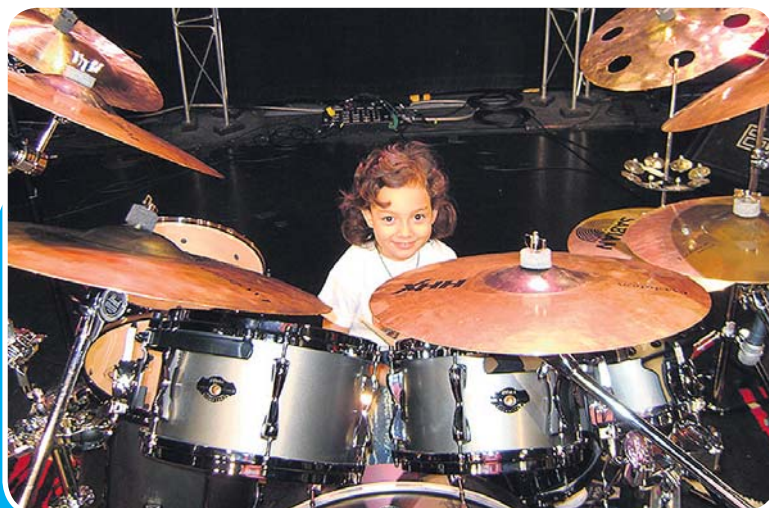

ସବୁରୁ ଲାୟା ଲେଗୋ ଟ୍ରେନ

ପିଲାଦିନରୁ ଲେଗୋ ଟ୍ରେନ ଆଲୋକଦର୍ଶନରୁ ଲେଗୋ
ସହ ଖେଳିବାକୁ ଭଲ ଲାଗୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ କାହିଁ ସେ ଲେଗୋରୁ
ଅନେକ କିଛି ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ବଡ଼ ହେବା ସହ ତାଙ୍କର ଏହି
ନିଶା ବି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଆଉ ସେ ଏହାକୁ ନେଇ ରେକର୍ଡ଼
କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେ । ତେଣୁ ସେ ଲେଗୋରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ
ଲମ୍ବା ଟ୍ରେନ ତିଆରି କରିବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଶେଷରେ ସେ

୫୦ ଘଣ୍ଟାରେ ଲେଗୋରେ ୧୦୧ କ୍ୟାରେଜ୍ ଥିବା ଏକ ଲମ୍ବା
ଟ୍ରେନ୍ ତିଆରି କଲେ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ, ଟ୍ରେନ୍ ଚାଲିବା
ପାଇଁ ସେତିକି ଲମ୍ବର ଲେଗୋର ଟ୍ରାକ ବି ତିଆରି କଲେ । ଟ୍ରେନ୍‌ର
ସାମାନ୍ୟ ଭାଗରେ ଏକ ମୋଟର ଲଗାଇଲେ, ଯାହାଦ୍ୱାରା କି ସବୁ
କ୍ୟାରେଜ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ଟ୍ରେନ୍‌ର ସାମାନ୍ୟ ଭାଗ ଚାଲି କିଛି ବାଟ
ଗତି କରିପାରିବ । ଏକ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏହାର ଟେଷ୍ଟ ଆରମ୍ଭ
କରିଥିଲେ । ଲେଗୋ ଟ୍ରେନଟି ନିଜ ବଗିଚାକୁ ଚାଲି କିଛି ବାଟ ଗତି
କରିପାରୁଥିଲା । ହେଲେ ରେକର୍ଡ଼ ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିବା ଦିନ କିଛି
ଏହା ଗତି କରି ନ ଥିଲା । ସେ ବହୁତ ଚିନ୍ତିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ।
ତେବେ ସେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ, ଲୁହୁଅ କନେକ୍ସନରେ
ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଏଭଳି ହୋଇଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ୟା ଦୂର କରିବା
ପରେ ତାଙ୍କ ଲେଗୋ ଟ୍ରେନଟି ଗତିଲା । ଆଉ ତାହା ଗିନିଜ୍ ୱାର୍ଲ୍ଡ
ରେକର୍ଡ଼ସ୍‌ରେ ସ୍ଥାନ ପାଇଲା ।

ଛୋଟ ହାତ, ବେଶି ଦମ୍

ଛୋଟ ହେଲେ ବି ତାଙ୍କ ହାତରେ ଅଛି ଦମ୍ । ଯେଉଁ ବୟସରେ
ଖେଳଣା ଧରି ଖେଳିବା କଥା ସେ ବୟସରୁ ସେ ଡ୍ରମ୍ ସହ ଖେଳିବା
ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମାତ୍ର ୩ ମାସର ହେବାବେଳୁ ବାପାଙ୍କ
କୋଳରେ ବସି ସେ ଡ୍ରମ୍ ସହ ଖେଳିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ଆଉ
ଏଇ ଡ୍ରମ୍ ସହ ଖେଳୁ ଖେଳୁ ସେ ଡ୍ରମ୍ ବଜାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲେ ।
ଦୁଇ ବର୍ଷ ବୟସର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଆଲବମ୍ 'ଗୋ
ବେବି' ରିଲିଜ୍ ହୋଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ସେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାସିଷ୍ଠ(ବାସ୍ ଗିଟାର୍
ବଜାଉଥିବା) ରାଲ୍‌ଫ୍ ଆର୍ନସ୍ଟଙ୍କ ସହ ମିଶି କରିଥିଲେ । ଏହି କୁନି
ଡ୍ରମର ଜଣକ ହେଉଛନ୍ତି ପୃଥିବୀର ସର୍ବକନିଷ୍ଠ ଡ୍ରମର୍ ଜୁଲିଆନ

ପାଞ୍ଜୋର୍ । ଜୁଲିଆନଙ୍କ ଜନ୍ମ ଏକ ସଙ୍ଗୀତମୟ ପରିବାରରେ
ହୋଇଛି । ବାପା ଡ୍ରମର, ଭଉଣୀ ଜଣେ ଭଲ ଗାୟିକା । ତେଣୁ
ଜୁଲିଆନଙ୍କ ମନରେ ବି ସଙ୍ଗୀତ ପ୍ରତି ରୁଚି ବଢିଥିଲା । ତେବେ ସେ
ଡ୍ରମ ବଜାଇବାକୁ ବେଶି ପସନ୍ଦ କଲେ । ଭାଇ ଭଉଣୀ ଦୁହେଁ ମିଶି 'ଦ
ନାଇଟ୍ ଶୋ'ରେ ପରଫର୍ମ କରିଛନ୍ତି । ଦୁହେଁ 'ସିକ୍ରେଟ ଲଭ୍' ନାମକ
ଏକ ଗୀତ ବି ତିଆରି କରିଥିଲେ । ଏଇ ଛୋଟ ବୟସରେ ଜୁଲିଆନ
ଅନେକ ପପୁଲାର ଟିଭି ଶୋ'ରେ ମିଳି କି 'ଦ ଓପ୍ରା ଓ'ନେସ୍ଟ୍ର ଶୋ',
'ଗୁଡ୍ ମର୍ନି' ଆମେରିକା' ଆଦିରେ ଯୋଗ ଦେଇଛନ୍ତି । ଆମେରିକାର
କ୍ଲିଭଲାଣ୍ଡରୁ ହାର୍ଟ ରକ୍ କାଫେରେ ସେ ଲାଇଭ୍ ପରଫର୍ମ ବି କରିଛନ୍ତି ।

ଏତେ ବଡ଼ ସୁର୍ !

ସୁର୍ ପିନ୍ଧିବାକୁ ପ୍ରାୟ ସବୁ ପୁରୁଷଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗେ । ଏହା ଜେଷ୍ଟଲ ଓ ହାଣ୍ଡସମ୍ ଲୁକ ଦେଇଥାଏ ।
ଅଫିସ୍ ପାଇଁ ସୁର୍ ସବୁଠାରୁ ବେଷ୍ଟ ଅସ୍ତ୍ର । ତେବେ ୨୦୧୨ ମସିହା, ଚାଇନାରେ ଏମିତି ଏକ
ସୁର୍ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ଭିତରେ ଅନେକ ଲୋକ ରହିଯିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଏହାର
ଆକାର ଥିଲା ଖୁବ୍ ବଡ଼ । ୬.୫ ମିଟର ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଏହି ସୁର୍‌କୁ ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ ୩ ମାସ
ସମୟ ଲାଗିଥିଲା । ସୁର୍‌କୁ ଶେନୟାଙ୍ଗର ଏକ ଶପିଂ ମଲ୍‌ରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା
ଏତେ ବଡ଼ ଥିଲା ଯେ ତା'ପାଖରେ ଠିଆ ହେଉଥିବା ଲୋକ ଖୁବ୍ ଛୋଟ ଦେଖାଯାଉଥିଲେ ।
ଏକ ଗାରମେଣ୍ଟ କମ୍ପାନୀ ଏହାକୁ ତିଆରି କରିଥିଲା । ଏତେ ବଡ଼ ସୁର୍ ଦେଖି ସମସ୍ତେ ଚିକଟ
ହୋଇଯାଉଥିଲେ ।

